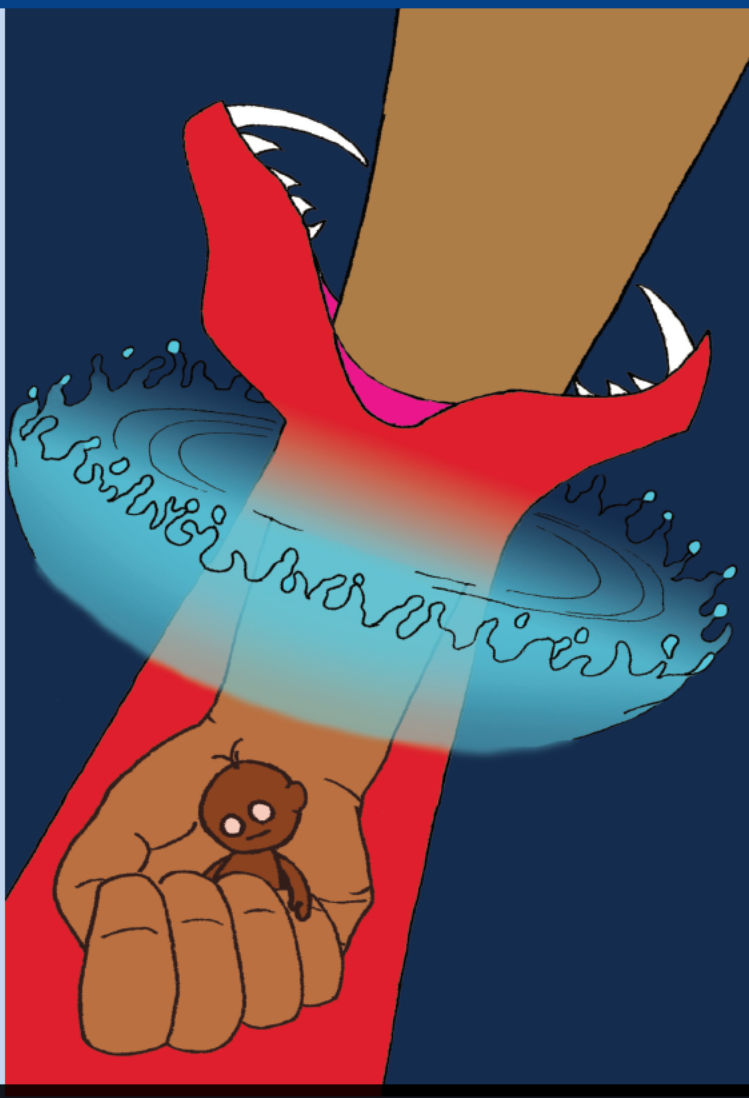
Canavarın Midesinden Kurtulmak

Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

by
D. Terry Louis Schultz

İncil Öğretiyor Serisi

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

By
D. Terry Louis Schultz

Multi-Language Productions
Bringing the Word to the World

SPECIAL THANKS

To the orphanage directors, their staff, and the precious children
of Leogane and Carrefour, Haiti.
Directors, it has been a humbling honor to work with you.
You followed the Holy Spirit
who saved your children through baptism.
"The people rise like a lioness" Numbers 23:24.

This book is produced by Multi-Language Productions of the Board for World Missions of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod.

Copyright © 2014
Turkish edition Copyright © 2017
MLP Catalog Number: 385424

Illustrations are the work of Dr. Terry Louis Schultz and rights to use these illustrations are reserved by Dr. T.L. Schultz.

Scripture taken from the Holy Bible, New International Reader's Version, NIrV Copyright © 1995, 1996, 1998 by Biblica, Inc.™. Used by permission. All rights reserved worldwide.

Level Two, Book 5

İçindekiler

Giriş 1

Bölüm – I Şeytanın gücü altında doğmak
1. Gökteki Savaş 6
2. Adem ve Havva'nın düşüşü 9
3. Günahlı bir doğa ile doğmak 12
4. Ruhsal olarak ölü doğmak 15
5. Çocukları şeytandan özgür kılmak 18

Bölüm – II Vaftiz nasıl öyle büyük şeyler yapabilir?
6.a. Vaftiz olan çocuklarda Mesih İsa'nın gücü çalışır 24
6.b. Çocuk Mesih'in ölümüne paydaş olur 28
6.c. Vaftizde Mesih'le birlikte gömülmek 31
6.d. Görkemli bir yeni yaşama dirilmek 33
7. Vaftiz edilen çocuklarda Kutsal Ruh'un varlığı 37
8. Vaftizli çocuklara Baba'nın vaatleri 40

Bölüm – III Eski Ahit'te bebeklerin vaftizi resmedilir
9. Kızıldeniz'den geçmek 45
10. Musa İsrailliler'e kan serpiyor 50
11. Mesih'in sağladığı sünnet olarak vaftiz 55

Bölüm – IV Yeni Ahit'te Bebek Vaftizi
12. Vaftiz emri bütün uluslar içindir 62
13. Ev halkı vaftizi 66
14. Petrus'un Pentekost vaazı 70
15. Bir Ruh'ta bir bedende vaftiz olmak 75

Bölüm – V Erken kilisede bebek vaftizinin kanıtları
16. İreneus'un tanıklığı 82
17. Hippolitus'un tanıklığı 87
18. Origen'in tanıklığı 90
19. Büyükanne mezarlıktan konuşuyor 93

Bölüm – VI Bebek vaftizine itirazlar

20. Bebek vaftizine itirazlar.....99
21. Bebek vaftizine itirazlar.....106
22. Bebek vaftizine itirazlar.....114
23. Bebek vaftizine itirazlar.....119

Özet 127
Bibliyografi.....130

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Giriş

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Giriş

Corina ve Ron yılladır bir bebekleri olsun diye beklemişlerdi. Şimdi ise çok heyecanlıydılar. Bir bebekleri olacaktı, diğer aileler gibi çocukları için en iyisini yapmayı istiyorlardı. Çocuk, Tanrı'nın onlara verdiği harika bir bereketti!

Onlar yeni Hristiyanlardı ve bir kiliseye katılıyorlardı. Pastör Pedro kilisenin çobanı idi. Corina ve Ron Mesih'teki iman aracılığı ile, sadece lütuf ile kurtulduklarını biliyorlardı. Ancak şimdi bir aile olarak önlerinde bir soru duruyordu ve vermeleri gereken büyük bir karar vardı.

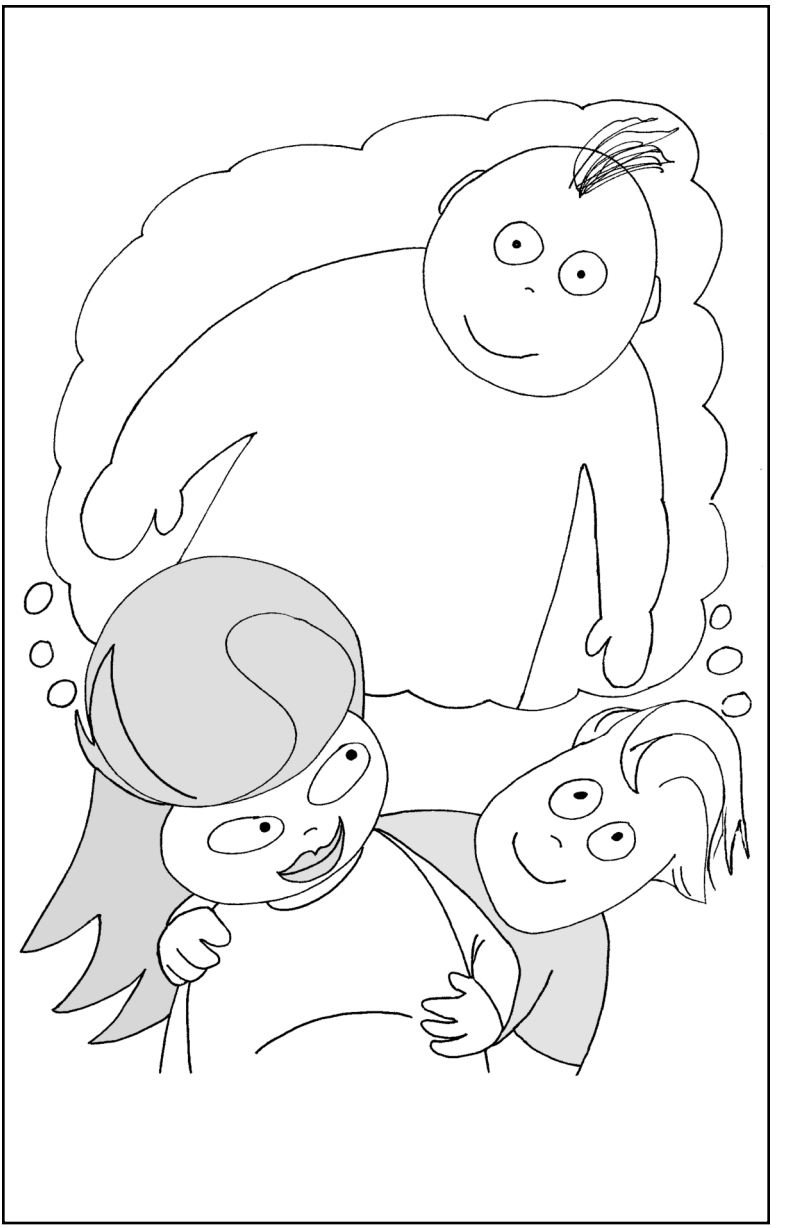
Onların katıldıkları kilise bebekleri vaftiz ediyordu. Ancak günümüzde her kilise böyle yapmıyordu.

Bu konuda ne yapacaklarını nasıl bileceklerdi?

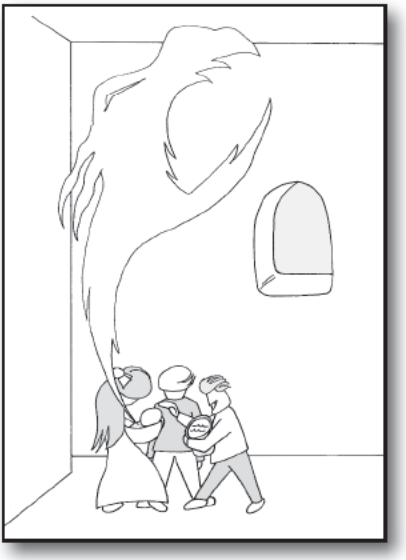
Pastör Pedro daima "Kutsal Kitap ne öğretiyor?" diye sorardı. Ron "eğer Pastör Pedro bebekleri vaftiz ediyorsa, bunun için bir sebebi olmalı" diye düşünüyordu.

Böylece her gün dikkatlice Kutsal Yazılar'ı çalışmaya başladılar.

Ron and Corina Pastör Pedro'dan vaftiz hakkında öğrenmek için istekliydiler (Elçilerin İşleri 17:11).

Ron ve hamile eşi Corina bir bebekleri olacağını düşünerek mutlulardır

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Bölüm I
Şeytanın gücü altında doğmak

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – I - 1:
Gökteki Savaş

Neden bazı kiliseler bebekleri vaftiz eder?

Bu soruya cevap vermek için öncelikle yaratılışa bakmamız gerekiyor. Tanrı dünyayı ve içindekileri yarattı; Tanrı hayvanları, bitkileri, ilk ailemiz olan Adem ve Havva'yı yarattı; ayrıca Tanrı görünmez varlıkları göksel varlıkları ve melekleri yarattı. Tekvin kitabında yaratılışta her şeyin iyi olduğunu okuyoruz:

> Tekvin 1:31 Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü.

Ancak bundan sonra başka bir şey oldu. Bir grup melek Tanrı'ya karşı geldiler; ancak bunu nasıl yaptılar veya neden yaptılar, tam olarak bilemiyoruz. Bir çok kimse, gurur yüzünden bu meleklerin düştüğünü düşünmektedir. Çünkü Pavlus öğrencisi Timoteyus'u gurur konusunda uyarırken "gurura kapılıp İblis'in uğradığı yargıya uğrayabilir" diye yazmıştır (I.Timoteyus 3:6).

İblis bir grup meleğin başı idi. İblis ile birlikte bu grup da gurur yüzünden düşmüş ve Tanrı'dan ayrılmışlardır.

> II.Petrus 2:4 Tanrı günah işleyen melekleri esirgemedi; onları cehenneme atıp karanlıkta zincire vurdu. Yargılanıncaya dek orada tutulacaklar.

İblis ve cinler (düşmüş melekler) savaşta yenilmiş ve cennetten kovulmuşlardır. Fakat Tanrı'nın belirlediği

Şeytan cennetten kovulur

sınırlar içinde bazen bu kötü güçlerin dünyayı ziyaret etmelerine Tanrı izin verir. Onlar insanları günaha düşürmek ve Mesih'e olan imanı yok etmek için çalışırlar. Bu durum özellikle imanı olmayanlar için büyük tehlikedir. Şeytan bütün herkesin cehennem sonsuz acı çekmesi için canları teslim almaya çalışır.

Şeytanın kötülüğünden ve kötü yollarından dolayı, bebekleri vaftiz ederiz. Şeytanın (iblis) Adem ve Havva ile olan öyküsünü hatırlayacaksınız. Şeytan önce Havva'yı ayarttı sonra ilk ailemiz olan Adem ve Havva günah işlediler. İlk ailemizin günah karşısındaki yargısı küçük bir şey değildi. Onların yargısı ölümdü; ve bu yargı bütün insanlar içindi.

Aden bahçesinde ne olduğunu, ilk günah ve düşüş konusunu Tekvin kitabından çalışırsanız, iblisin [Adem ve Havva ile] bebeklerinizle ne işi olduğunu ve neden bebekleri vaftiz etmemiz gerektiğini göreceksiniz.

Hatırlanması Gerekenler:

Tanrı her şeyi iyi yarattı ve bir kısım melekler Tanrı'ya karşı geldiler.
İblis tarafından yönlendirilen kötü melekler Adem ve Havva'nın da Tanrı'ya karşı gelmesini isteyerek onları ayarttılar.

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – I - 2:
Adem ve Havva'nın düşüşü

Yuhanna 8:44 ayetinde iblisin 'başlangıçtan beri katil ve yalanın babası' olduğu kayıt edilmiştir.

Tanrı cennetten attığı şeytanı (iblis) cehenneme gönderdi. Bu durumda şeytan yenilmiş olduğu için öfke ile Adem ve Havva'yı yok etmeyi planladı. İnsan bu yaratılışın en mükemmel parçası idi. Bu yüzden şeytan Adem soyundan nefret etmektedir. İlk düşüşten bu güne kadar şeytan her insanın ve her bebeğin cehenneme gitmesini istemektedir.

Şeytan yalan ve tuzak ile kulağa hoş gelen bir teklif ile Havva'ya geldi. İyiyi ve kötüyü bilme ağacının meyvesinden yememeleri gerekiyordu. Tanrı Adem ve Havva'yı uyararak yedikleri takdirde öleceklerini onlara söyledi. Tanrı neden yememeleri gereken bir ağacı bahçenin ortasına koymuştu ki? Bu emre itaat etmekle onlar Tanrı'ya olan sevgilerini ve saygılarını ifade etmiş olacaklardı. Onlar bu emre tam olarak itaat etmekle Tanrı'ya tapınmış olacaklardı.

Şeytan kurnaz bir yaratık olarak yılan görünümünde Havva'ya yaklaşarak "Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin' dedi mi?" diye sordu (Tekvin 3:1).

> Tekvin 3:2 Kadın, "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz" diye yanıtladı, 3 "Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz' dedi."

Hava ile yılan

Bunun üzerine Yılan, "Kesinlikle ölmezsiniz" diyerek Tanrı'yı yalancı durumuna düşürmeye çalıştı ve şunu söyledü (Tekvin 3:4-5): "Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız."

Şeytanın sözleri çirkindi ve kurnazcaydı. Bu şekilde Havva'yı, Tanrı'nın gerçeği söyleyip söylemediği konusunda şüpheye düşürdü: acaba Tanrı onlardan bir şey mi saklıyordu; Tanrı'ya tam olarak güvenebilirler miydi? Eğer kendileri Tanrı gibi bilge olsalardı ne olurdu? Şeytan'ın cesurca ima ettiği şeyler bunlardı.

Havva şeytanın yalanına inandı. Tanrı'nın tamamıyla iyi olduğunu artık düşünmüyordu. Yasak olan meyveden aldı ve yedi. Adem de aynı şekilde meyveden yedi. Onlar anında değiştiler. Yaşamlarına günah girdi. Herşey değişti. Bedenleri ölmeye başladı. Onlar artık şeytana aittiler. Onların yapabileceği bir şey yoktu ve ölüm onları cehenneme yönlendirmişti Günahın ücreti ölümdür (Romalılar 6:23). Adem ve Havva'nın Tanrı'yla olan mükemmel yaşamı bitmişti. Günahın cezalandırılması gerekiyordu.

Adem ve Havva'nın öyküsünün Ron ve Corina'nın bebekleri ile ilgisi ne olabilirdi?

<u>Hatırlanması Gerekenler:</u>

Şeytan bütün insanların düşmanıdır ve bu durumda küçük bebekler bile şeytanın düşmanıdır.
Adem ve Havva şeytanın yalanlarıyla ayartıldılar.
Adem ve Havva Tanrı'dan ayrı düştü ve bunun sonucunda dünyaya günah ve ölüm girdi.

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – I - 3:
Günahlı bir doğa ile doğmak

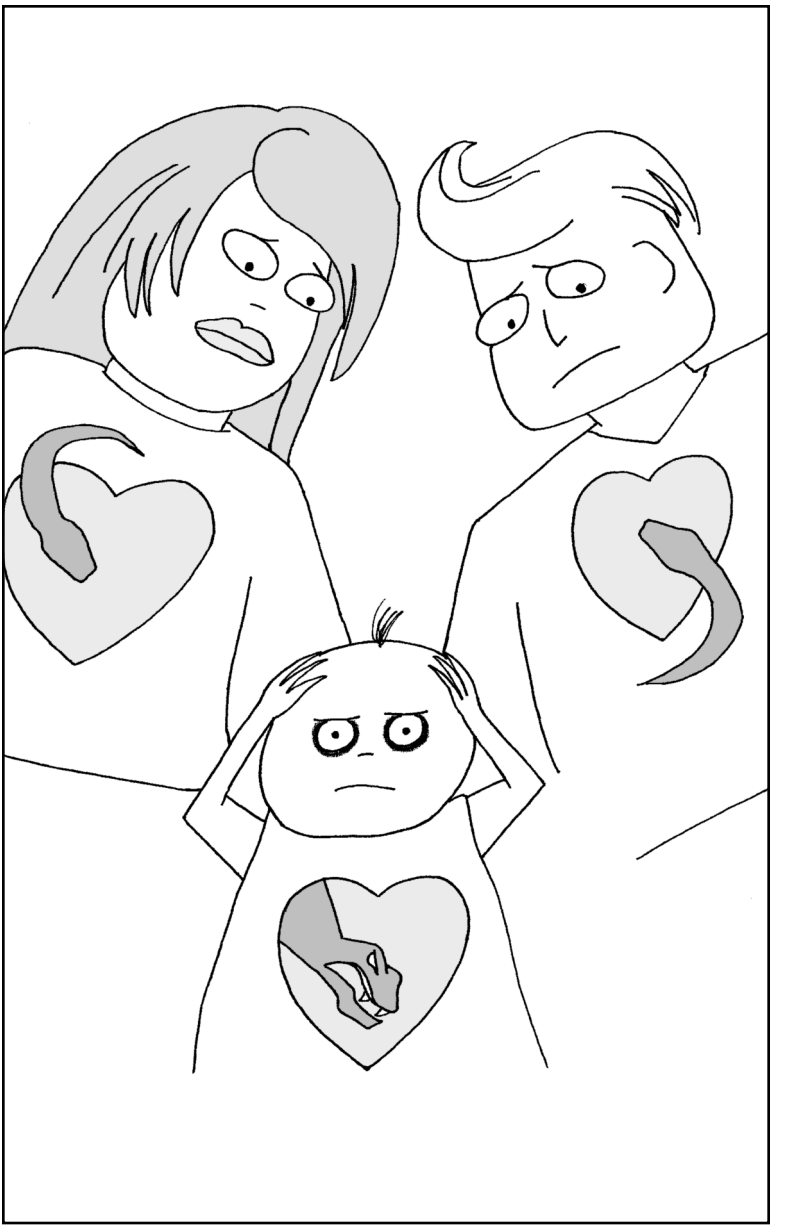
Tanrı bize Sözü'nde "bir adamın sözdinlemezliği yüzünden birçoğu günahkâr oldu" diyor (Romalılar 5:19). Bu yüzden her insan "İnsan Tanrı'nın önünde nasıl doğru olabilir? Kadından doğan biri nasıl temiz olabilir?" diye düşünmelidir (Eyüp 25:4).

Hepimiz Adem ve Havva'nın çocuklarıyız. Onlar bu yeryüzünde yaşayan herkesin atasıdır. Adem ve Havva şeytanın yalanına inanıp düştükleri zaman değiştiler; günahlı oldular; ve onların çocukları da günahlı doğdu. Hepimiz Adem ve Havva'dan miras aldığımız bu günahlı doğa ile doğarız.

Doğuşumuzla birlikte bizde var olan bu günaha orijinal günah diyoruz. Katekizm kitaplarından biri orijinal günah hakkında "ilk ailemizden (Adem ve Havva) miras olan insan doğasının kökten bozulmuşluğu, bizleri kötülüğe eğimli, iyi olan şeyi yapmaya isteksiz ve güçsüz bir hale getirmiştir"* diye yazmaktadır. [1]

Küçük çocuklar doğası gereği günahkârdırlar; itaatsizlik ederler, bencildirler, ben merkezlidirler, öfkelenirler ve kavga ederler.

[1] Eyüp 15:14, Romalılar 3:9, 23, Mezmur 14:3, Efesliler 2:3, Koloseliler 3:5-6, I.Petrus 2:10, Galatyalılar 5:24, I.Petrus2:25, Elçilerin İşleri 26:18, Hezekiel 18:32; 33:11

Her birimiz günahlı doğamızı ailemizden alıyoruz

Bebekler de günahlı doğdukları için kötülüğe eğimlidirler. Dünyaya gelen her bir bebek kayıp bir günahkardır. Kral Davut'un "doğuşumdan beri günahkar olduğumu, annemin rahmindeyken günahlı olduğumu biliyorum" dediğini hatırlayın (Mezmur 51:5 suç içinde doğdum ben, günah içinde annem bana hamile kaldı).

Bu ayetler inkar edilemeyecek kadar açıktır. Eğer her bebek doğduğu anda günahkar ise, her bebeğin özgür kılınmaya ihtiyacı vardır; her bebeğin günahın zincirlerinden kurtulmaya ihtiyacı vardır.

Doğuşundan şeytanın elinde olmak, her doğan kişinin günah içinde doğması ile aynı şeydir. Bu yüzden herkes kötülükten özgür kılınma ihtiyacındadır.

Hatırlanması Gerekenler:

Adem ve Havva'nın günahı bütün insan soyuna günah getirmiştir.
Doğuşundan itibaren bebekler bile günahlıdır.
Günahlı doğamız iyi şeyler yapmayı istemez ve bunu gerçekleştirmek için güçsüzdür.
Bebekler dahil, bütün insanlar günahtan, ölümden, ve şeytan gücünden özgür kılınmaya muhtaçtırlar.

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – I - 4:
Ruhsal olarak ölü doğmak

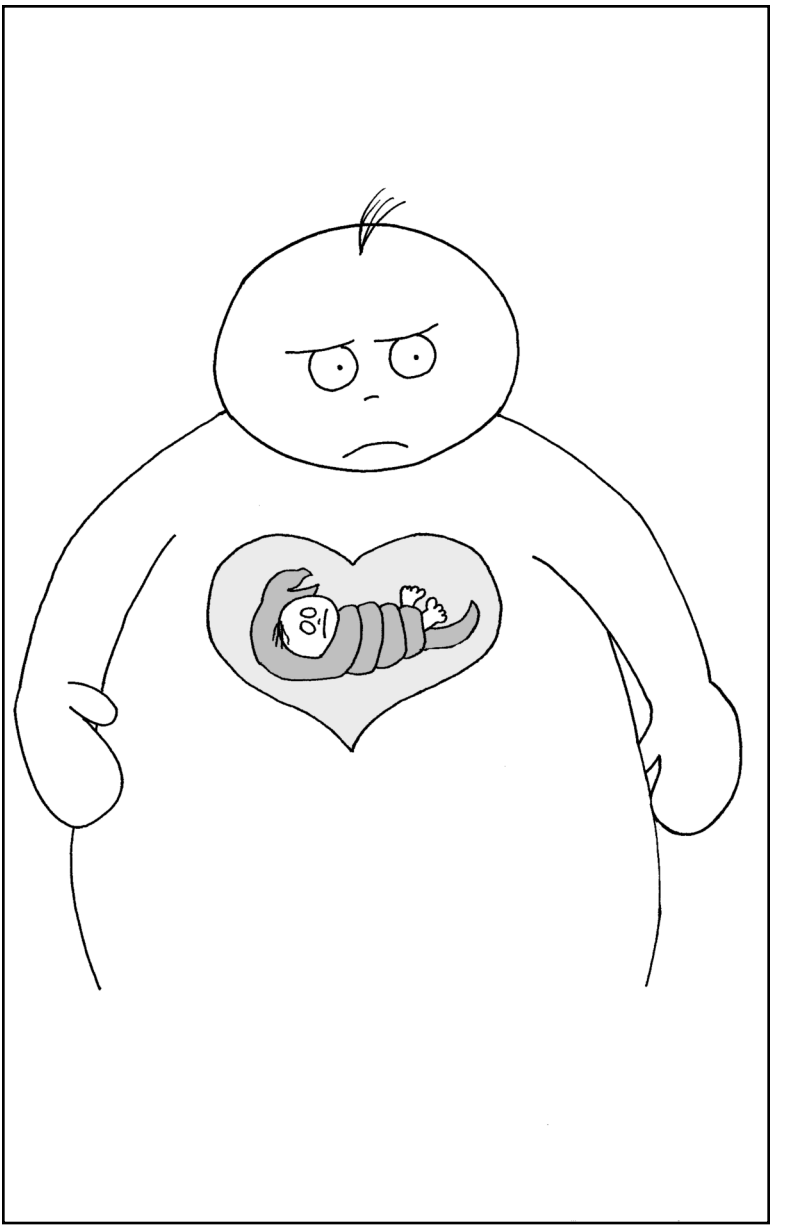
Doğacak bebeklerinin günahlı olduğunu bilmek pek çok insan aile için zor bir durumdur. Ancak bunu doğru bir şekilde anlarsak, çocukları nasıl şeytanın gücünden koruyabileceğimizi düşünebiliriz.

Sevgi dolu bir aile için çocuklar önemlidir; onların, Tanrı'nın çocuğu olarak büyümesini isterler. Çocuklarının hem bu dünyada hem de sonsuz yaşamda Tanrı ile olmasını isterler. Bu da çocukları neden vaftiz etmemiz gerektiği açıklar.

Şu şekilde düşünün: hasta bir bebeği ailesi niçin hastaneye götürür? Çünkü doktorun problem bulmasını ve çocuğu iyileştirmesini isterler. Benzer şekilde bebekleriyle bir pastöre gelen insanlar ne düşünürler? Bebekleri dünyaya geldiği andan itibaren tehlikededir. Bir bebeği [ya da insanı] ancak Tanrı'nın gücü şeytanın gücünden özgür kılabilir ve ona cennette sonsuz yaşam verebilir.

Günah konusunu düşündüğünüz zaman bir umut olduğunu da görürsünüz; sadece Tanrı'nın gücü bizi ve çocuklarımızı kötülüğün gücünden kurtarabilir.

Kutsal Kitap'ın ne dediğine bakın: her çocuk doğuşundan itibaren günahlıdır (Mezmur 51:5). Bu gerçek, kötü bir haber gibi sizi rahatsız eder. Kim günahkar bir bebeğin sonsuz kadar cehennemde olmasını ister ki? Şeytan bunu ister elbette. Şeytan günahkar bir çocuğun cehenneme layık

Bizler fiziksel olarak yaşamak üzere fiziksel bir dünyaya, ruhsal olarak ölü kimseler olarak gireriz

olduğunu, kutsal olan Tanrı'ya söyleyebilir. Bunu duymak kulağa hoş gelmese de şeytan haklıdır: günahkarlar cehennemi hak eder. Kutsal Kitap'ın bu konuda ne kadar anlaşılır olduğuna bakın: "bir suç (Adem'in suçu) bütün insanların mahkûmiyetine yol açtı" (Romalılar 5:18).

Her birimiz doğuşumuzdan itibaren kayıp günahkarlarız; suçluyuz; ve bu yüzden bir Kurtarıcı'ya muhtacız. Basit bir gerçek şu ki, günahlı bir şekilde doğuyoruz, Tanrı'ya karşı ölü durumdayız. Efesliler mektubunda insanın bu durumunu "günah ve yasasızlık yollarında yaşayan ölüler" diye tanımlamaktadır (Efesliler 2:1 Sizler bir zamanlar içinde yaşadığınız suçlardan ve günahlardan ötürü ölüydünüz).

Tanrı'nın önünde suçlu, şeytanın tutsağı durumunda olan insana iyi bir haber vardır: Tanrı şeytanın tutsaklığından bebeğinizi kurtarabilir, onun günahlarını yıkayabilir ve onu kendi çocuğu yapabilir. Bütün bunlar bebekleri vaftize getirmekle mümkündür. "Bütün ulusları vaftiz edin" diyen Mesih'in emri ile şeytanın tutsaklığından bebeklerin özgür kılınma umudu vardır.

Hatırlanması Gerekenler:

Bebekler doğuşundan itibaren ruhsal olarak ölüdürler.
Günahlı doğalarından ötürü bebekler suçludur ve cehenneme gönderilmeyi hak ederler.
Sadece Tanrı şeytanın gücünden bebekleri kurtarabilir.
Vaftiz armağanı ile bebekler bile özgür kılınabilir.

Canavarın Midesinden Kurtulmak

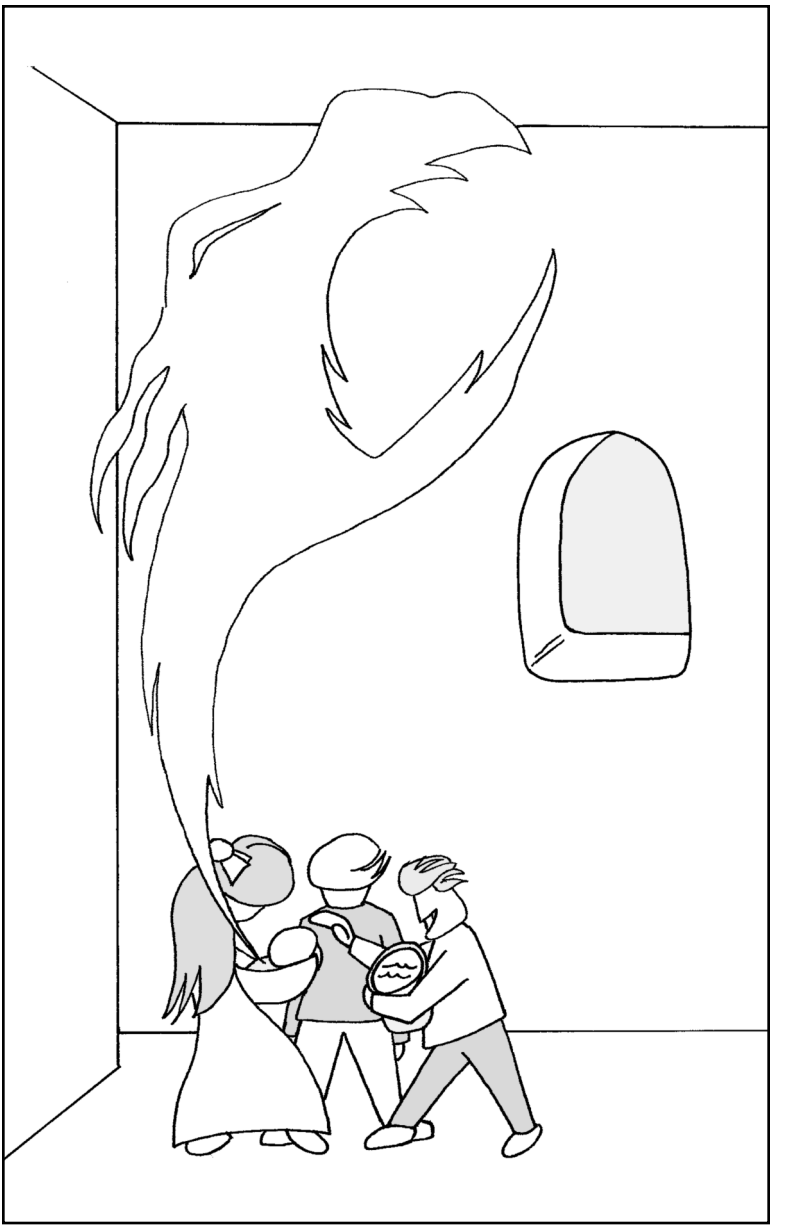
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – I - 5:
Çocukları şeytandan özgür kılmak

Vaftiz nedir? Tanrı tarafından emredilen kutsal bir eylemdir. Suya iliştirilen Tanrı Sözü bir kişinin üzerine uygulanır. Mesih'in öğrettiği üzere Baba, Oğul, Kutsal Ruh adıyla vaftiz yapılır (Matta 28:19). Vaftizde Kutsal Ülçübir Tanrı'nın ev halkına dahil olursunuz Tanrı sizi kendi ailesi içine kabul eder. Vaftiz aracılığı ile Tanrı günahları yıkar. Çünkü Tanrı Oğlu Kurtarıcımız her günahı affeder. Vaftiz olan bebekler bile Tanrı'nın ailesinin bir üyesi olurlar. Kutsal Kitap "Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğiniz için hepiniz Tanrı'nın oğullarısınız. Vaftizde Mesih'le birleşenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi" diyor (Galatyalılar 3:26-27).

Diğer bir ifade ile vaftizde günahlarımız İsa Mesih'in üzerine konulmuş olur. Mesih'in ölümü ve dirilişi sayesinde kutsal bir yaşama çağrılır. Bir başka şekilde söylersek, vaftizde çocuk Mesih'in mükemmel yaşamına getirilir! Mesih'in çarmıhta kazandığı günahların affı vaftizde çocuğa verilir. Böylece vaftiz olan bebek affedilir. Vaftize getirilen bebeklere aileler genellikle beyaz bir elbise giydirir. Bu bize Mesih'in mükemmel yaşamının bebeği kuşattığını ve Tanrı'nın tamamıyla affına kavuştuğunu hatırlatır.

Vaftizde Tanrı bebeği bağışladığı için şeytan bu çocuğu kendisine ait olmak üzere tutamayacaktır. Mesih'in çarmıh ölümü, ölüm krallığında egemenlik süren şeytanı etkisiz hale getirmiştir. İbraniler 2:14 ayetinde "Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani

Bebekten kötülük kovulur

İblis'i, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlarla aynı insan yapısını aldı" diyor.

Vaftizde Tanrı bir çocuğu ölümden O'ndaki imanın yaşamına getirir. Tanrı şeytanın gücünden çocuğu kurtarır. Titus 3:4-7 ayetleri bu konuyu "Tanrı günahlarımızı yıkayarak bizi kurtardı; yeniden doğduk; Kutsal Ruh bizlere yeni yaşam verdi; Mesih'in bizler için yaptıklarından dolayı Tanrı karşılıksız olarak Kutsal Ruh'u üzerimize döktü; lütuf ile aklandık (doğru kılındık); Tanrı'nın çocukları olarak şimdi sonsuz yaşam umudunu aldık" diyerek açıklığa kavuşturur.[2]

Vaftizde gözlerimizle göremeyeceğimiz şeyler olur. Kutsal Ruh vaftiz olan bebekte imanı var eder. Çocuğun ailesine ya da vaftiz ailesine çocuk adına "Şeytanı ve onun bütün işlerini ve onun bütün yollarını reddediyor musun?" diye sorulduğunda aile yüksek sesle çocuk adına cevap verir: "evet, reddediyorum." Bu şekilde, Vaftizde Kutsal Ruh'un bebekte yarattığı imana aile ses olur.

Bir vaftizde olan şey şudur: Şeytan çocuğu kendisinin olarak tutamasın diye Mesih bebeğin günahlarını öder. Tanrı şeytanı kovar; Tanrı bebeğe yeni yaşam verir ve bu bebek Tanrı'nın çocuğu olur.

Vaftizde etkin olan Kutsal Üçlübir Tanrı'nın gücüdür; gücü her şeye yeten Tanrı'nın her şeyi yaratan, koruyan, devam ettiren gücüdür.

---

[2] Titus 3:4-7 Ama Kurtarıcımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı. Öyle ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak umut içinde sonsuz yaşamın mirasçıları olalım.

Hatırlanması Gerekenler:

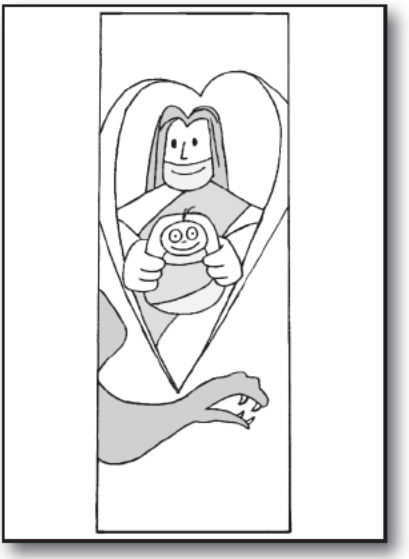
Baba, Oğul, Kutsal Ruh adıyla bir kişinin üzerine suyla birlikte Tanrı Sözü'nün uygulanmasına vaftiz diyoruz.
Vaftiz günahların affını verir ve Tanrı'nın ailesinin bir üyesi olmamızı sağlar.
Vaftizde Tanrı bir kişiyi ölümden yaşama geçirir.
Tanrı vaftiz olan kişide yaşamaya başladığı için, şeytan bebekten kovulmuştur.

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Gözden Geçirme: Bölüm – I

Çocuklar doğduğunda günahlı olduklarından bir Kurtarıcı'ya ihtiyaçları vardır. İlk ailemiz olan Adem ve Havva'dan günahlı bir doğayı almışlardır. Bunun sonucunda doğdukları anda bile bebekler Tanrı önünde ölüdürler. Tanrı vaftizde çocukların üzerine gelir, Kutsal Ruh aracılığı ile kurtaran imanı çocuklarda var eder. Böylece çocuk şeytanın egemenliğinden Tanrı'nın ev halkının yeni bir üyesi olarak getirilir. Tanrı bunu günahların affı armağanını vererek yapar. Mesih çarmıh ölümü ile bütün insanlar için bu armağanı kazanmıştır. Vaftiz aracılığı ile Tanrı küçük bebeklere bile şeytanın gücünden özgürlük verir ve onları Tanrısal krallığa getirir. Şeytan onları alıkoyamaz. Vaftiz olanların bütün günahlarını Tanrı bağışlar.

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Bölüm II
Vaftiz nasıl öyle büyük şeyler yapabilir?

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – II - 6.a:
Vaftiz olan çocuklarda Mesih İsa'nın gücü çalışır

Küçük bebekler ve vaftiz hakkında konuşuyoruz. Çünkü bebeklerin vaftize ihtiyacı vardır. Çünkü bebekler doğuştan günahlıdır, kayıptır, şeytanın bırakmayı istemeyip tutmaya çalıştığı varlıklardır. Bu yüzden Kutsal Kitap "gazap çocuğu" olduğumuzu (Efesliler 2:3), yani şeytanın tutsağı olduğumuzu söylemektedir.

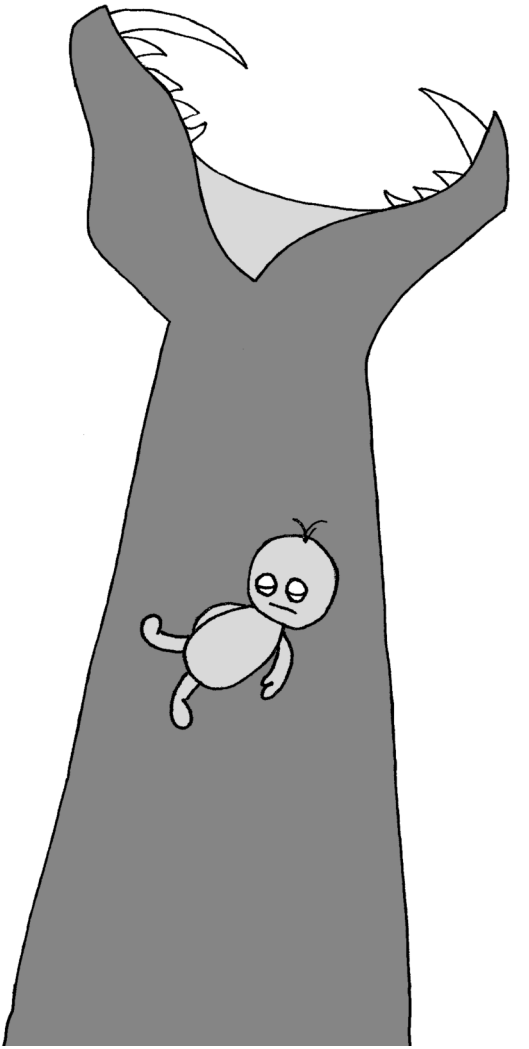
Kral Davut'un "annem günahlıydı, doğuşumdan itibaren ben de günahlıyım" dediğini hatırlayın (Mezmur 51:5). Günah Tanrı'nın öfkesini getirir. Çünkü "benliğe göre yaşayan bizlerin ve bütün böyle kimselerin Tanrı'nın gazabına layık" olduğunu okumaktayız (Efesliler 2:3). Günah bizleri suçlu yapar. Tanrı "bir adamın (Adem'in) suçu bütün insanlara suç getirdi" diyor (Romalılar 5:18). Adem'in günahı hepimizi günahlı yapmıştır. İlk ailemizin günahı sebebiyle her çocuk şeytana tutsak olarak yaşama başlar. Bebekler Tanrı'nın önünde ruhsal olarak ölüdürler. Bebekler doğduğu anda Tanrı'nın ailesini ait değillerdir.

Tanrı bir insana ya da bir bebeğe baktığında ne görüyor? Günahı görüyor. Her çocuk günahlıdır; her bebek hayata başladığı anda günahlıdır. Bu günah Adem ve Havva'dan beri gelmektedir.

Günahın bedeli ölümdür. Tanrı önünde ölü olan bir bebek, canavarın midesindedir. Tanrı'nın Sözü'ne göre, doğan her çocuk günah problemi ile dünyaya gelir. Günah onların içindedir; aklındadır, yüreğindedir. Tanrı'ya karşı ölüdürler. Şeytana aittirler.

Öyleyse Tanrı bu konuda ne yapacaktır? Tanrı bir çocuğu şeytandan nasıl özgür kılacak?

Mesih'in güçlü eli bir bebeği canavarın midesinden kurtarmaya güçlüdür. Mesih kurtardığı kişiyi ölümden yaşama (kendisindeki yaşama) yüceltecektir. Vaftizde olan şey de budur. Mesih'in özgür kılma gücü vardır; sadece

Mesih bir kişiyi canavardan (ölümden, günahtan, sonsuz yargıdan) kurtarabilir.

Romalılar 6:3-6 ayetlerinin ne dediğine bakın:

> 3 Mesih İsa'ya vaftiz edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz? 4 Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük.
> 5 Eğer O'nunkine benzer bir ölümde O'nunla birleştiysek, O'nunkine benzer bir dirilişte de O'nunla birleşeceğiz. 6 Artık günaha kölelik etmeyelim diye, günahlı varlığımızın ortadan kaldırılması için eski yaradılışımızın Mesih'le birlikte çarmıha gerildiğini biliriz.

Vaftizde İsa Mesih ile birleşiyoruz. Mesih bizi önce mezara götürüyor. Mesih'in mezarı bizim mezarımız oluyor. Mesih bizim yerimize öldü. O'nun kutsal ölümü günahlarımızı bizden kaldırıyor. Bundan böyle günahın gücü üzerimizde kalmıyor. Böylece Mesih bize yeni yaşam veriyor. Bebekler vaftiz olduğu zaman da aynı şey olmaktadır. Böylece günahın çocuğu mahveden gücü olmayacaktır. Şeytan bu çocuğu daha fazla kendisi için tutamayacaktır. Mesih bebeğe yeni yaşam verecektir ve bu bebek Tanrı'ya ait olacaktır.

Yani Mesih'e olan şeyler bebeğe de olmaktadır.

Hatırlanması Gerekenler:

Bebekler günahta ölü olduğu için şeytan onlar üzerinde hak iddia eder.

Mesih'in kurtarma gücü vardır ve O bunu vaftizde yapar.

Vaftiz bir bebeği Mesih'in ölümü, gömülmesi ve dirilişi ile birleştirir.

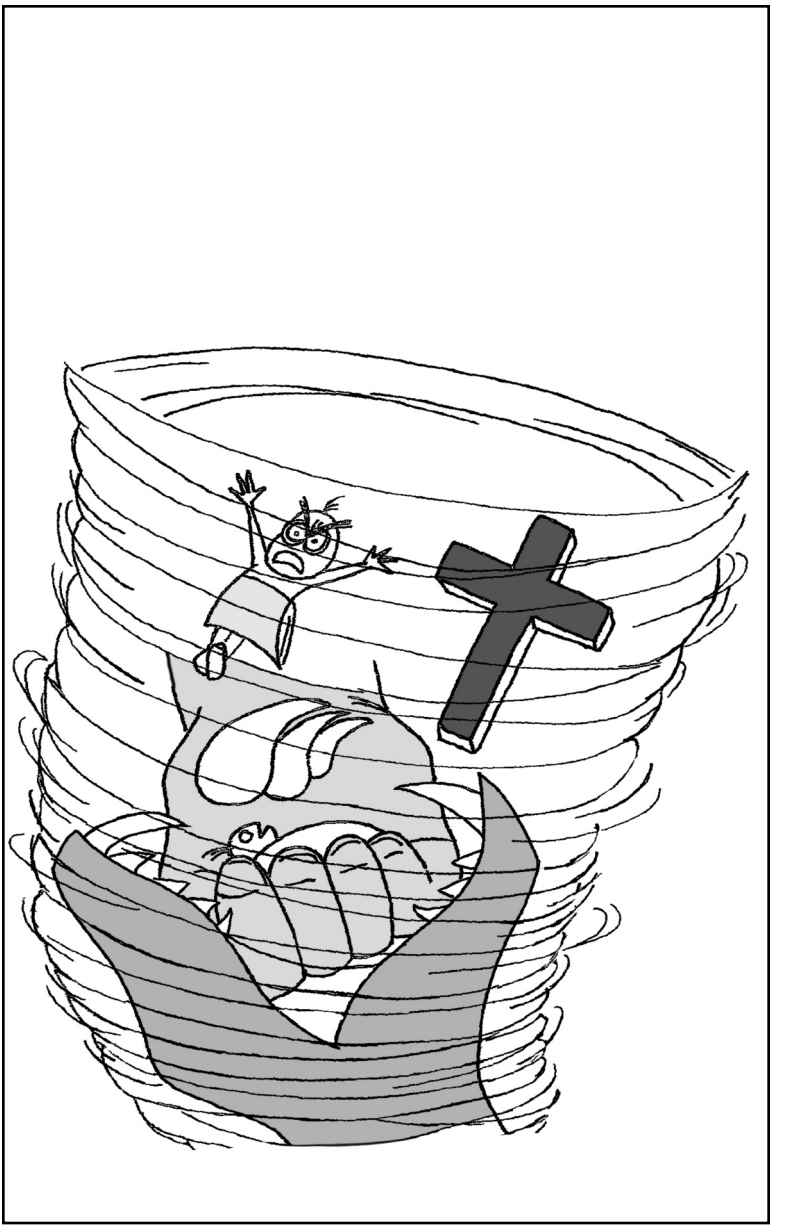
Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – II - 6.b:
Çocuk Mesih'in ölümüne paydaş olur

Mesih İsa'ya vaftiz edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne vaftiz edildiğimizi, Mesih'le birlikte çarmıha gerildiğimizi biliriz (Romalılar 6:3, 6). Mesih'in çarmıh ölümü bütün dünyanın günahının bedelini ödemiştir. Ve ayetler vaftizin bizi Mesih ile birleştirdiğini söylemektedir. Önce Mesih'in ölümü ile birleşiyoruz. Burada yaşam başlar başlamaz ortada olan bir problemden bahsediliyor. Adem ve Havva'dan aldığımız günah bizleri Tanrı önünde (Tanrı'ya karşı) ölü hale getirmiştir. Bizler Tanrı'nın düşmanlarıydık (Efesliler 2:3, Romalılar 8:7). Şeytana aittik (Yuhanna 8:44). Böyle bir durumdayken vaftiz bizi günahımızla birlikte Mesih'in çarmıhına, Mesih'le birlikte çiviledi. Kutsal Kitap, Mesih'in hepimizin günahları için çarmıha gerildiğini yazıyor (I.Petrus 3:18) Vaftiz, günahlarımızın Mesih'le birlikte çarmıha gerildiğinden bizi emin kılıyor.

Mesih'in çarmıh ölümü dünyanın günahlarını ödemiştir. Vaftiz, Mesih'in günahlarımız uğruna öldüğünden bizleri emin kılar. Günah bizleri yönetemez ya da mahvoluşa göndermek için bizi kontrol edemez. Vaftiz günahlarımızı Mesih'in çarmıhına çiviler. Pavlus'un söylemek istediği şey tam da budur: Bizler Mesih'le birlikte çarmıha çivilendik, günahlı yaratılışın üzerimizde gücü yoktur (günah bedeni zayıflamıştır).

Günah üzerimizde hüküm süremez, günah bedeni zayıflamıştır Şeytan bizi daha fazla tutamaz. Mesih İsa

Çocuğun kötülük doğası çarmıhta kalmıştır

günahlarımızı alır ve bize yeni yaşam verir. “Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur” (Romalılar 8:1). Affedilmişlerdir!

Vaftizde günahın getirdiği ölümü Mesih bebekten yıkamıştır. Mesih günahı çarmıhına götürmüştür, bizden kaldırmıştır.

Hatırlanması Gerekenler:

Vaftizde bir kişinin günahları çarmıha çivilenmekle ondan kaldırılır. Bu şekilde günahın kişi üzerinde artık bir gücü yoktur.

Vaftiz olan kişi üzerinde şeytanın da yetkisi yoktur.

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – II - 6.c:
Vaftizde Mesih'le birlikte gömülmek

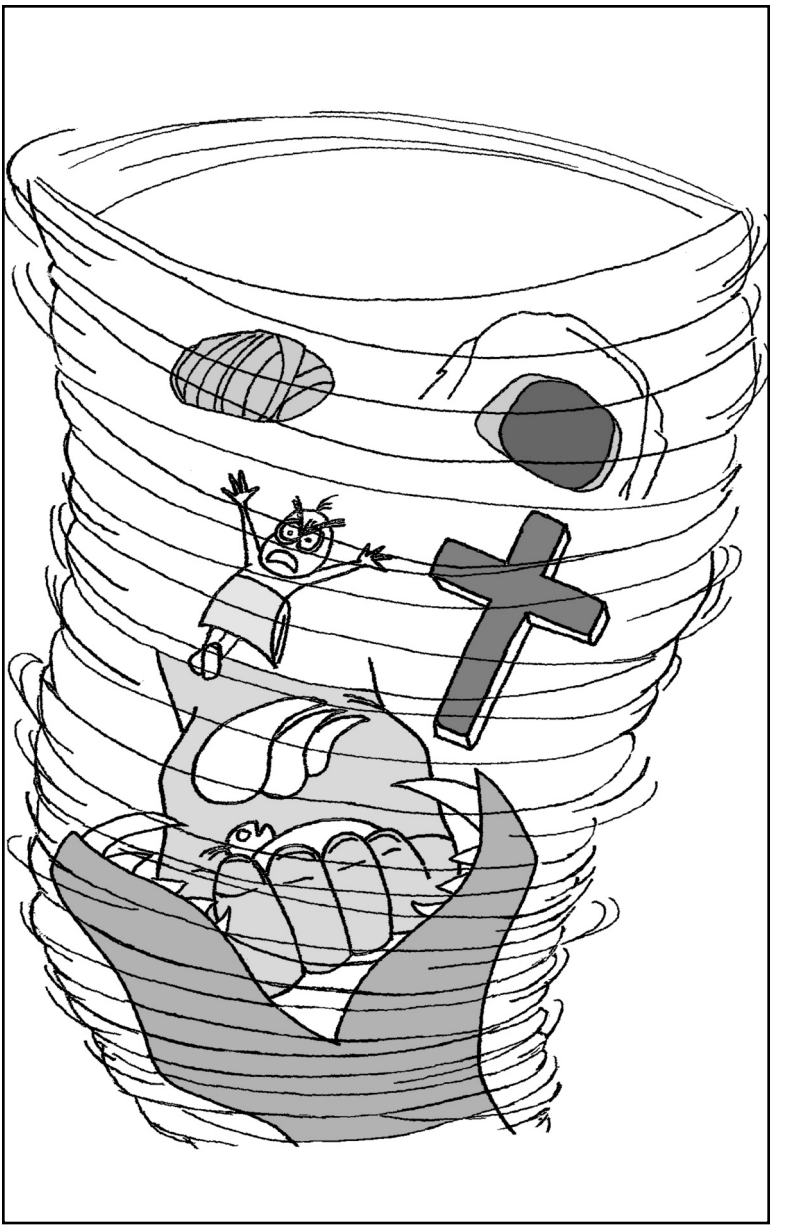
Pavlus "Vaftizde Mesih'in ölümüne gömüldük" diyor (Romalılar 6:4). Vaftiz günahın gücüne bir son veriyor; çünkü günah bizi cehenneme götüremeyecektir. Çünkü Mesih çarmıhta öldü ve dünyanın günahları için gömüldü. Mesih mezarda günahın gücüne son verdi. Günahlarımızın Mesih'e verdiği acı mezarda son buldu. Vaftiz bizi Mesih'le birleştiriyor (Mesih'in ölümü ile birleştiriyor). Böylece "özgürüz, kurtulduk" diyebiliyoruz.

Vaftizde, Mesih'in mezarında O'nunla birleşmiş oluyoruz vaftiz bizi Mesih'in mezarına götürüyor. Böylece günah sonlanmış oluyor. Tanrı'nın bize ve şeytana verdiği net mesaj budur. Günah (günahlar) affedildi. Çocuğun günahları affedildi. Vaftiz olan kişi artık özgürdür. Şeytanın insana yönelik bağı tamamen çözülmüştür.

Ayet "Mesih İsa'ya vaftiz edildiğimizde O'nun ölümüne gömüldük" diyor (Romalılar 6:3-4). Tanrı burada Mesih ile birleşmiş kimseye kurtuluşu vaat ediyor. Bir bebek vaftiz olduğu anda, çocuğu suçlayan günahın gücü ölüdür ve mezardadır.

<u>Hatırlanması Gerekenler:</u>

Vaftizde Mesih'le, mezarında birleştik.
Vaftiz olan kişide günahın suçlayan ve yargılayan gücü mezardadır ve ölüdür.

Bebek Mesih'in mezarındadır

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – II - 6.d:
Görkemli bir yeni yaşama dirilmek

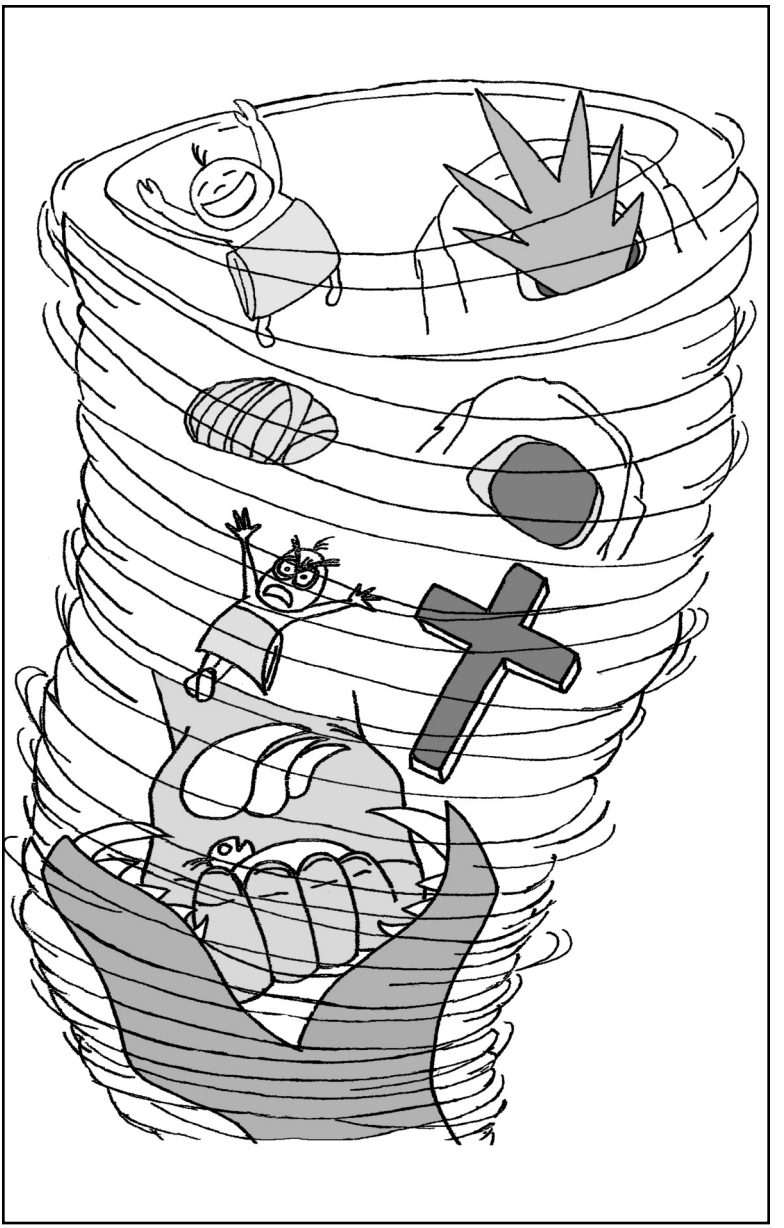
Ayetin ne dediğine tekrar bakın: "Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük" (Romalılar 6:4). Yani günahta ölü olan bir kimse Mesih'te ölümden diriliyor. Öncesinde bebek canavarın midesindeyken (ölüyken), diriliyor ve kendisini tutsak kılan mezardan kalkıyor; özgür oluyor.

Tanrı'nın ölümden dirilişi veren aynı gücü vaftizde etkindir. Vaftiz bir bebeği Tanrı önünde ölüyken alır ve Mesih ile birleştirir. Tanrı bebeği Mesih'in herkesin günahını ödediği çarmıhına ve mezarına getirir. Tanrı bu bebeğe ruhsal yaşam verir. Tanrı'nın ölümden kaldıran gücüne 'diriliş gücü' diyoruz. Tanrı'daki diriliş gücü vaftizde işler ve çocuğu değiştirir (yeniler); Tanrı'ya ölü olan çocuğu yeniler ve yeni bir yaşam verir; ve çocuk artık Tanrı'nın çocuğu olur.

Vaftiz olan çocuk artık şeytanın hapishanesinde tutsak değildir; şeytanın krallığından özgür kılınmıştır; kurtarılmıştır. Böylece Tanrı'nın krallığına girer ve Mesih İsa bu çocuğu kendisine ait olarak tutar.

Vaftiz olan bütün bebeklere olan şey budur.

Tanrı, vaftizde çocuğa olacakları Sözü'nde şöyle vaat ediyor: günahın gücü artık çocuğa zarar veremeye devam edemeyecektir. Çocuk çarmıha gerilmiş olan Mesih'le birlikte öldüğü için, günahın gücü çocuğa zarar

Çocuk görkemli bir yeni yaşama getirilir

veremeyecektir. Çocuk Mesih'le ölümde birleşmiştir. Çocuk Mesih'le mezarında birleşmiştir. Bu yüzden de Mesih'in dirilişi, O'nunla birleşmiş olan çocuğun da dirilişi olur. Ölümünde ve dirilişinde Mesih ile birleşmiş olmak budur.

Yani şeytan bebeği kendinin olarak tutamaz.

Vaftiz aracılığı ile bebeğe günahların affı verilir. Vaftiz Adem ve Havva'dan gelen günahı yıkar. Günah artık Mesih'in çarmıhındadır.

Fakat çocuklar halen günahlıdırlar. Günah işlerler.

Yeryüzünde yaşadığımız sürece günah bize yapışmış durumdadır. Fakat günah yüreklerimizi yönlendiremez. Bizi tamamen kontrol edemez. Vaftizde Tanrı çocuğun yüreğindeki şeytanı kovmuştur. Bu çocuk 'yeni bir kişi' olmuştur. Mesih imanı verilen bu çocuk, Tanrı'nın çocuğu olmuştur. Bizler Hristiyan olduğumuz halde, Mesih'e ait olduğumuz halde günah işleriz. Rab bizi lütufkarca bağışlar. Tanrı'nın harika sözlerini tekrar hatırlayın: "Mesih İsa'ya vaftiz edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz? Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük" (Romalılar 6:3-4).

Tanrı önce çocuğa vaftiz aracılığı ile şeytanın krallığından özgürlük verir. Böylece çocuk Tanrı'nın krallığındaki yeni yaşamda yaşamaya başlar. Kutsal Ruh bebeğin yüreğinde imanı var eder. Bunun sonucunda çocuk dünyada olan bir şey için korkmak zorunda değildir.

Dünyadaki herhangi bir şeyden korkmamak, çocukta şimdi yaşamaya devam eden Kutsal Ruh sayesinde mümkündür.

Hatırlanması Gerekenler:

Tanrı'nın ölümden kaldıran gücü, diriliş gücüdür.
Günahta ölü olan bir bebeğe vaftiz aracılığı ile 'yeni yaşam' verilir. Bu, Tanrı ile birlikte yaşamdır.
Vaftiz edilen biri Mesih'in dirilişine paydaş olur.
Vaftiz olan çocuk halen günahkardır fakat aynı zamanda yeni bir kimsedir.
Kutsal Ruh bebeğe Mesih'teki imanı verir.
Vaftiz olan çocuk bütün günahları bağışlayan Mesih'e aittir.

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – II - 7:

Vaftiz edilen çocuklarda Kutsal Ruh'un varlığı

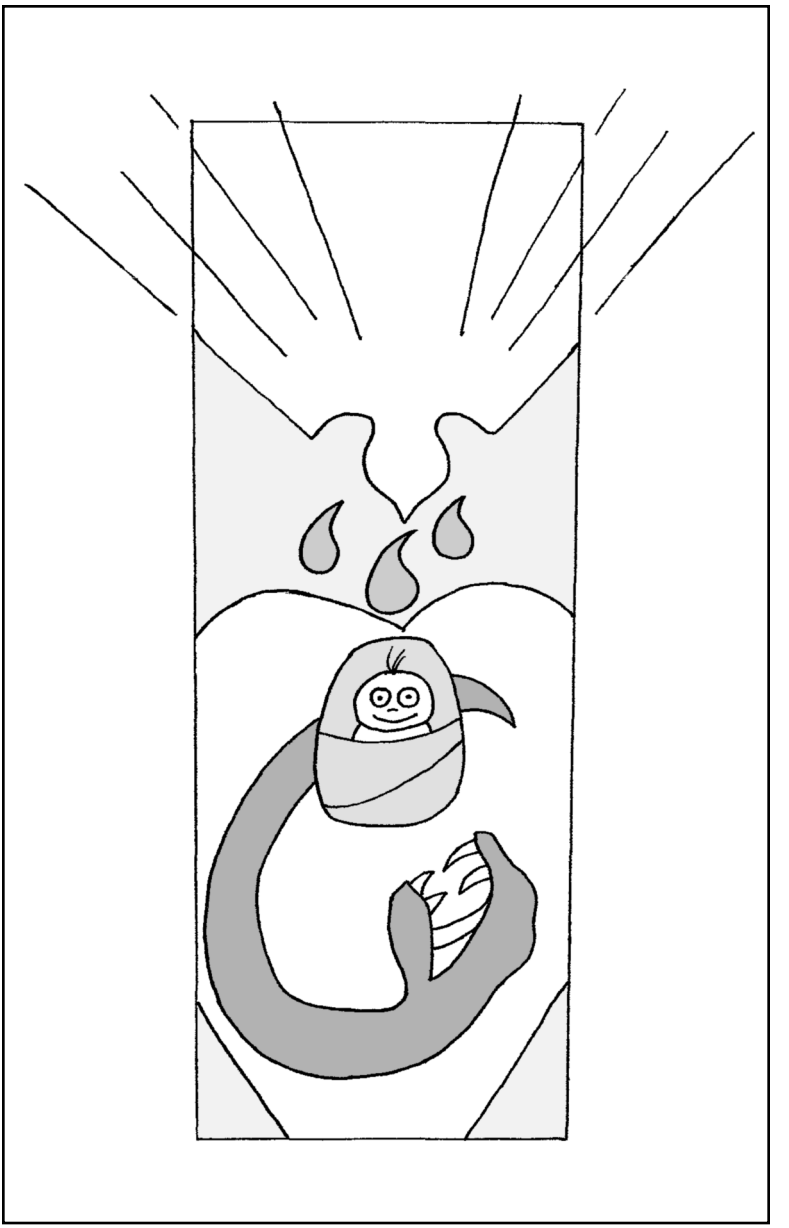
Vaftiz aracılığı ile çocukta Kutsal Ruh yaşar. Havari Petrus'un ne dediğini hatırlayın: "Petrus onlara şu karşılığı verdi: "Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız. Bu vaat sizler, çocuklarınız, uzaktakilerin hepsi için, Tanrımız Rab'bin çağıracağı herkes için geçerlidir" (Elçilerin İşleri 2:38-39).

Vaftize ait olan bu vaatlerin çocuklar için de geçerli olduğunu görebiliyor musunuz? Romalılar 6:2-6 ayetlerinde vaftizin çocuğun günahını Mesih'in çarmıhına götürdüğünü öğrenmiştik. Vaftizde bebek Mesih'le birlikte gömülmüş ve Tanrı'nın gücü ile yeni yaşama dirilmişti. Buna ilaveten Havari Petrus vaftiz olacak kimseler için "Kutsal Ruh armağanını alacaksınız" diyor.

Yani vaftizde Kutsal Ruh çocuğa Mesih'teki kurtaran imanı veriyor. Kutsal Ruh çocukta yaşamaya başlıyor.

I.Korintliler 6:19 ayetinde "Bedeninizin, Tanrı'dan aldığınız ve içinizdeki Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz?" diyor.

Yani Vaftizde Tanrı etkindir (Tanrı çalışmaktadır). Açıklayamayacağız (kavrayamayacağız) bir şekilde Kutsal Ruh çocukta yaşamaya başlar. Bu, çocuğa pekçok şekilde yardım eder. Kutsal Ruh çocuğu gözetir ve korur. Çocuğun canını şeytanın çalmasına Kutsal Ruh izin vermez. Kutsal Ruh şeytanın sihrinden ve etkisinden çocuğu koruyacaktır.

Vaftizde Kutsal Ruh oradadır

Büyüyen çocuğu imanda güçlendirecektir. Tanrı Sözü'nü anlaması için yardım edecektir. Vaftiz olan çocuğa Ruh'un bereketleri hakkındaki vaatler bunlardır.

Kutsal Ruh'un çocuğa yaşam vermesi gerçekten de harika bir şey değil mi? Yani Kutsal Üçlübir Tanrı bu çocukta yaşamaya başlar. Mesih İsa kendisini sevenler için "Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız" demiştir (Yuhanna 14:23).

Hatırlanması Gerekenler:

Petrus "Vaftiz olun… günahlarınız bağışlanacak; Kutsal Ruh armağanını alacaksınız" demiştir.
Vaftiz olan bebekte Kutsal Ruh yaşamaya başlar; Ruh Mesih'teki imanı vermekle şeytanı çocuğun canından uzak tutar ve korur.
Kutsal Üçlü bir Tanrı vaftiz olan kişide evini kurar.

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – II - 8:
Vaftizli çocuklara Baba'nın vaatleri

Vaftizde çocuğun alacağı bereketleri düşünün! Martin Luther "günahların affı, ölümden ve şeytandan özgürlük, sonsuz yaşam" diyerek bu bereketleri iman eden herkes için özetlemiştir.

Kutsal Kitap'ın pek çok ayetinde Tanrı bunları vaat etmiştir. Luther sadece bunlara dikkatimizi çekmiştir. Tanrı'nın bu vaatleri gerçektir.

1. Tanrı vaftizde günahların affını teklif eder ve bunu verir.

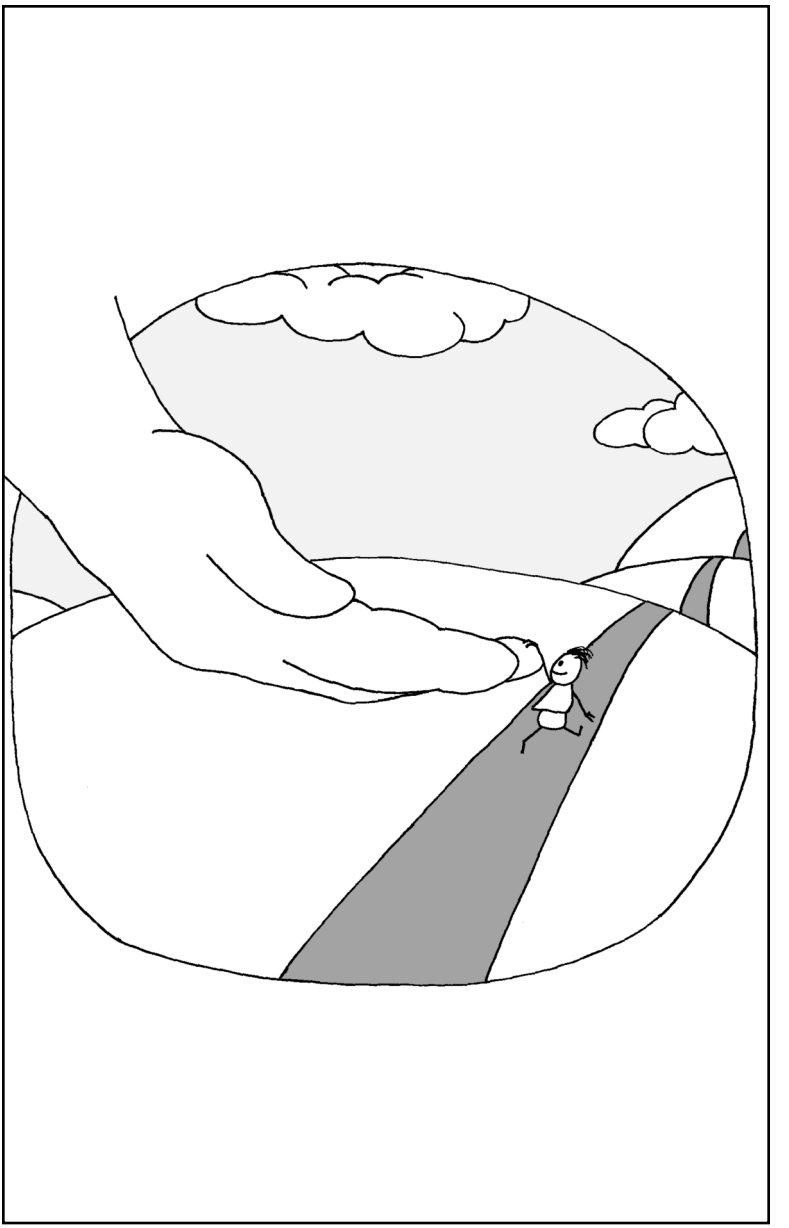
    A. Elçilerin İşleri 2:38 Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız.
    B. Elçilerin İşleri 22:16 Vaftiz ol ve günahlarından arın!

2. Tanrı vaftizde şeytandan ve ölümün gücünden kurtuluşu teklif eder ve bunu verir.

    A. Markos 16:16 İman edip vaftiz olan kurtulacak.
    B. Galatyalılar 3:27 Vaftizde Mesih'le birleşenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi.

3. Tanrı vaftizde cennetteki sonsuz yaşamı teklif eder ve bunu verir.

    A. Titus 3:4-7 Kurtarıcımız Tanrı… bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol

Baba'nın vaadi vaftiz olan çocuklarınadır

döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı. Öyle ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak umut içinde sonsuz yaşamın mirasçıları olalım.

Tanrı'nın bu vaatleri tartışmaya gererek olmayacak kadar açıktır. Öyleyse çocukların vaftizine neden "hayır" diyelim ki?

Biliyor ve inanıyoruz ki, Tanrı da vaftizdeki bu bereketler hakkında heyecanlıdır. Tanrı'nın Eski Ahit'te bebeklerin vaftizi için olan bereketlerin "resmini" hatırlayın.

Hatırlanması Gerekenler:

Vaftizdeki bereketlerden biri günahların affıdır.
Vaftizdeki bereketlerden diğeri şeytanın ve ölümün gücünden özgürlüktür.
Vaftizdeki bereketlerden bir diğeri cennetteki sonsuz yaşam armağanıdır.

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Gözden Geçirme: Bölüm – II

Vaftiz bir bebeği nasıl bereketler? Vaftiz günahın gücünü bebekten alır. Vaftiz günahı Mesih'in çarmıhına çiviler ve günahı Mesih'le birlikte mezara gömer. Günahın bundan böyle çocuk üzerinde gücü olmaz. Vaftiz günahların affını verir. Tanrı, ailesindeki (imanın ev halkındaki) yeni yaşamı vaftiz ile verir. Kutsal Ruh bebekte Mesih imanını var eder. Kutsal Üçlübir Tanrı evini çocukta kurar. Bebek halen günahlıdır fakat bebek yeni bir kişi olmuştur; o artık Tanrı'nın affedilmiş çocuğudur; gelecekte cennetteki sonsuz yaşamı vardır. Şeytan asla bu çocuğun kendisine ait olduğunu söyleyemez.

Canavarın Midesinden Kurtulmak

BÖLÜM III
Eski Ahit'te bebeklerin vaftizi resmedilir

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – III - 9:

Kızıldeniz'den geçmek

İsrail oğullarının Musa önderliğinde Kızıldeniz'den nasıl geçtiğini, Mısır'ın köleliğinden nasıl kurtulduklarını hatırlayın. Tanrı Mısır üzerinde egemenlik süren firavun üzerine on bela gönderdi. Bu belalardan sonuncusunda Mısırlı her ailenin ilk doğan erkek çocuğu öldü. Gece yarısında Mısırlı her ailenin ilk doğan çocuğu (en büyük olan erkek çocuk) öldü. Tahtında oturan Firavun'un ilk çocuğundan zindandaki tutsağın ilk çocuğuna kadar, Mısır'daki bütün insanların ilk çocuğu öldü (Çıkış 12:29). Firavun korktu; Musa ve İsrailliler'in ülkeyi hemen terk etmesini emretti.

O gece Tanrı Mısır'dan Vaat Edilen Topraklara çıkmaları için Musa'yı ve İsrailliler'i yönlendirdi. Bu sırada Firavun'un duyguları korku ve kızgınlık arasında değişkenlik gösteriyordu. Firavun bütün kölelerini kaybetmişti. Firavun fikrini değiştirdi, İsrailliler'i kovalayıp hepsini öldürmeye karar verdi.

İsrailliler günlerce güneybatıya doğru ilerledikten sonra Kızıldeniz kıyısına geldiler. Kızıldeniz yaklaşık 2011m. (120 mil) uzunluğundadır. Muhtemelen 160m. (10 mil) kadar genişliği olan bir kısmın kıyısına geldiler. Bu arada Firavun ve güçlü ordusu İsrailliler'i yakalamak için adeta yarışıyorlardı. Deniz çok genişti ve İsrailliler için geçip gitmesi mümkün olmayan bir mesafedeydi. İsrail halkı kaçmaya çalışırken deniz ile ordu arasında sıkışmış durumdaydı.

Kızıldeniz'in geçilmesi

Kendinizin o zamanlardaki İsrailliler'den biri olduğunuzu hayal edin. Ailenizle, kardeşlerinizle bir aradasınız. Akrabalarınız ve arkadaşlarınız etrafınızdalar. Uzakta büyük ve yuvarlanmakta olan kara bulutlar görüyorsunuz. Gürültüler atlılardan gelen sesleri hatırlatıyor. Güçlü Mısır ordusunun altı yüzden fazla atlı savaş arabaları size doğru ilerliyor. Firavun ve ordusunun her bir İsrailli'yi öldürme umuduyla size doğru yaklaştığını biliyorsunuz. Her adam ve kadın, her çocuk ve bebek tehlikedir. Sizlerden herhangi biri ne yapabilirdi ki?

Rüzgarla birlikte Tanrı suları aralayarak Kızıldeniz'in sularından yol açıyor ve bütün İsrailliler burnu bile kanamadan Tanrı'nın açtığı bu yoldan geçip kurtuluyorlar.

Tanrı'nın gücü Kızıldeniz'in sularını yarıp yol açtı; ve Tanrı, halkının her birini kurtardı.

Mısır'dan Tanrı halkının çıkışından yüzlerce yıl sonra elçi Pavlus, Tanrı'nın İsrail halkını böyle güçlü bir şekilde kurtarmasının, Yeni Ahit dönemindeki vaftize dair bir ön resmi olduğunu yazdı: "Atalarımızın hepsi bulut altındaydılar ve hepsi denizden geçtiler; hepsi de bulutta ve denizde Musa'ya vaftiz olundular (I.Korintliler 10:1-2).

Firavun ve Mısır ordusu karşısında Musa'nın ve İsrailliler'in durumunun bizler için büyük anlamı vardır. Musa ve İsrail halkını Tanrı bulut sutunu ile gidecekleri yöne doğru yönlendiriyordu. Bugün bizler de benzer şekilde Tanrı'yı izlemeliyiz; Tanrı bir bulutta değil ama Sözü ve Ruhu ile aramızdadır, bizimledir. Kutsal Kitap bazen Musa'yı, Mesih'in bir resmi (ön görüntüsü) olarak kullanır. Musa İsrail halkını kölelikten kurtardı. Mesih de bize özgürlük için öncülük ediyor. Firavun ise bize şeytanı

düşündürüyor. Kızgın Firavun öldürmek için İsrail halkını kovaladı. Benzer şekilde şeytan da kızgın bir şekilde bizi öldürmek için takip ediyor. Şeytan imanımızı mahvedip sonlandırmak ve bizi kendisiyle birlikte cehenneme götürmek istiyor.

Pavlus Kızıldeniz'den çıkışı vaftiz ile kıyaslıyor. Diğer bir açıdan bakarsak, İsraililer'in Firavun'dan gelecek olan ölümden kaçmak için Musa'yı izleyerek Kızıldeniz'i geçerek Mısır'dan çıkmaları bugün vaftizde bize olan şeyin bir ön görüntüsüdür. Vaftiz sularından geçen bugünün çocukları da, şeytandan ve sonsuz ölümden kaçmak için Mesih İsa'yı izlemektedir.

İsrail halkının denizin sularında vaftiz olduğunu hatırlamak önemlidir. Ayet burada üç kez "hepsi" diyerek her İsraillinin denizde vaftiz olduğunu görmemizi istiyor.[3] Bu Mısırdan çıkışın vaftizinde sadece yetişkinler değil, çocuklar ve bebeklerde kurtuldu.

Bu çıkış vaftiz gücünün harika bir resmidir. Firavun gibi şeytan da çocuklarımızı izleyip vaftizden (kurtuluştan) geri almaya çalışıyor. Çünkü Vaat Edilen Topraklara kadar hepsi Mesih'i izliyor.

[3] I.Korintliler 10:1Çünkü ey kardeşler, sizin bilgisiz kalmanızı istemem ki, atalarımızın hepsi bulut altındaydılar ve hepsi denizden geçtiler; 2Hepsi de bulutta ve denizde Musa'ya vaftiz olundular;

Hatırlanması Gerekenler:

Kutsal Kitap'ın Eski Ahit kısmı bize vaftizin gücü hakkında bir ön resim verir.

Tanrı İsrail'in çocuklarını ölümden kurtarmak için Musa'yı ve Kızıldeniz'i kullandı.

Tanrı bugün yetişkinleri çocukları kurtarmak için, Mesih İsa'yı ve vaftizi kullanmaktadır.

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – III - 10:
Musa İsrailliler'e kan serpiyor

Eski Ahit'te vaftize dair pek çok resim vardır. Bizler vaftizin ne olduğunu anlayalım diye Tanrı bazı kesin şeyler yapması için İsrail'e emirler vermiştir.

Eski Ahit ve Yeni Ahit arasındaki farka bakarsak, eskiler gelecek olan Mesih'i bekliyorlardı; ancak bu gün bizler Mesih'in gelip bizler uğruna çarmıhta öldükten sonraki zamanda yaşamaktayız.

Eski Ahit zamanlarında Tanrı'nın İsrail'e günahların affı ve sonsuz yaşam vermek için teklif ettiği şey, kurban sunulmasıydı (yani hayvanların kanının kullanılmasıydı). Hayvanlar kurban edildiğinde, bu resim, gelecek olan Mesih İsa'ya işaret ediyordu. Yeni Ahit zamanına gelince, Mesih'in kendisi günahın nihai ve gerçek kurbanı oldu.

Tekrar düşünelim, Tanrı neden günahlarımızı bağışlıyor? Çünkü Mesih İsa bizlerin yerine mükemmel bir şekilde yaşadı; günahlarımızın cezası için çarmıhta kanını döktü.

İbraniler 9:22 ayeti "Kutsal Yasa uyarınca hemen her şey kanla temiz kılınır, kan dökülmeden bağışlama olmaz" diye yazıyor. Tanrı'nın Oğlu Mesih İsa'nın kanının, bütün dünyanın günahlarını ödemek için döküldüğünü biliyoruz.

Çıkış 24. Bölümde bütün İsrail'in gençlerinin toplandığını görüyoruz. Musa bu gençlere Tanrı'ya kurban sunmalarını emrediyor. Kurbanların kanı toplanıp yarısı sunağa

dökülüyor; toplanan kanın diğer yarısı da okunan antlaşma sözlerinden sonra halkın üzerine serpiliyor. Burada Tanrı'ya sunulan kurbanlar, gelecek olan son (mükemmel) kurbanı resmediyordu Mesih'in çarmıhtaki ölümünü resmediyordu.

Burada olan şeyleri tekrar gözden geçirelim: Musa kurbanların kanını bir leğene topluyor. Sonra Musa Antlaşma sözlerini İsrail'in çocukları üzerine okuyor. Musa'nın okuduğu kitap Tanrı'nın Yasası idi. Halka nasıl yaşamaları gerektiğini söylüyordu. Halk da okunan bu sözleri, "RAB'bin her söylediğini yapacağız, O'nu dinleyeceğiz" diyerek Tanrı'nın emirlerini onayladılar.

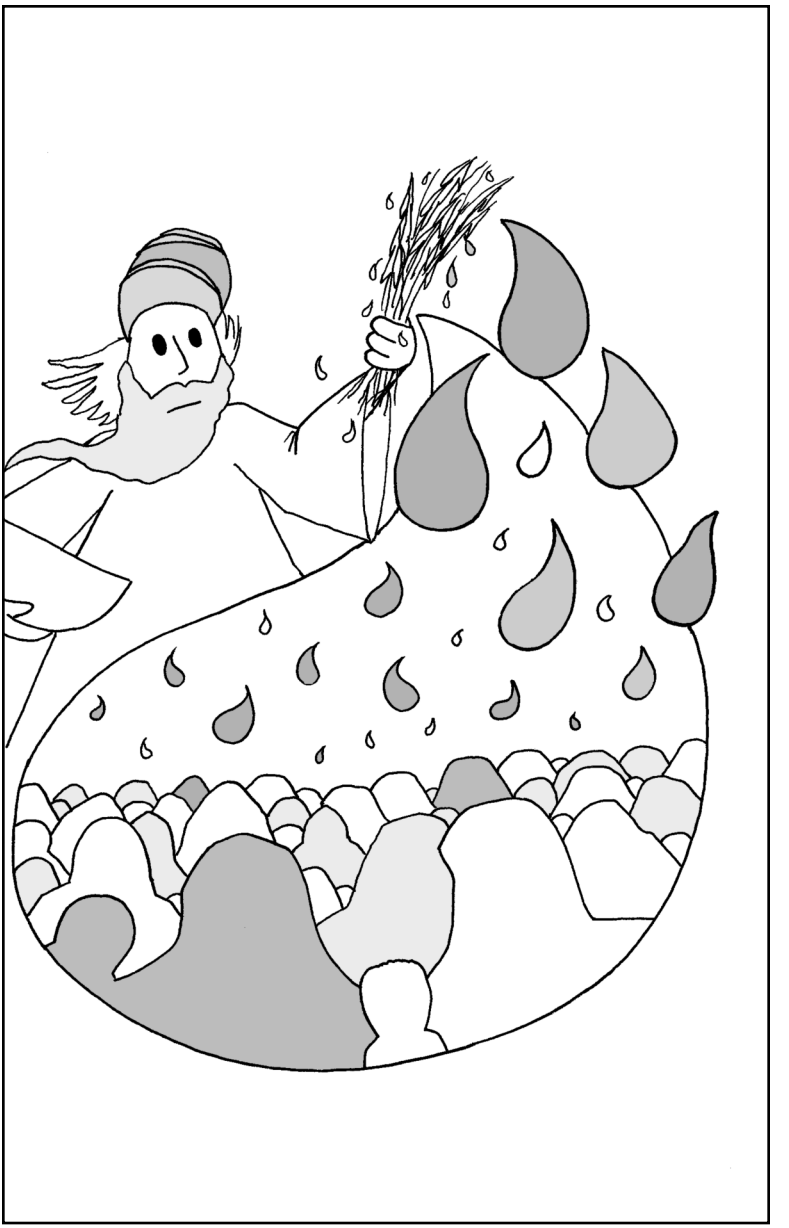
Bundan sonra Tanrı, Musa'ya harika bir şey yapmasını söyledi. Musa leğende toplanan kurban kanını aldı "Bütün bu sözler uyarınca, RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmanın kanı budur" diyerek bu kanı halkın üzerine serpti.

Günahların affı için halkın üzerine kan serpmek size neyi hatırlatıyor? Vaftizde halkın üzerine su serpilir ve onlar bu şekilde günahların affedilmesini alırlar.

Eski Ahit'teki aynı kurbanlar ve kanın serpilmesi bizlere şunu işaret etmektedir:

1. Mesih'in kurban oluşu bağışlama için vaftizin gücü.
2. Yeni Ahit'in vaftiz eylemi.

Burada önemli bir soru vardır. Musa halkın üzerine kan serperken orada kimler vardı? Yaşlılar ve gençler, bebekler ve çocuklar, Tanrı'nın halkının tamamı oradaydı.

Musa İsrailliler'in üzerine kan serpiyor

Çünkü bebekler ve çocukların da günahların affına ve Tanrı'nın önünde doğruluk almaya (aklanmaya) ihtiyacı vardı. Eski Ahit'in vaftiz resmi, bizlere çocukların da vaftiz edilmesi gerektiğini hatırlatmaktadır.

Bebekler ve çocuklar Musa'nın okuduğu antlaşma kitabından bir şey anlamadılar. Bebekler ve çocuklar Musa'nın kan serpmesinden bir şey anlamadılar.

Bebekler ve çocuklar oradaki olayın Tanrı'nın kurtarma vaadinin bir resmi olduğunu anlamadılar; bu uygulamanın Tanrı Oğlu Mesih İsa'nın kanı aracılığı ile kurtuluş vaadinin bir resmi olduğunu anlamadılar.

Buna rağmen bebekler ve çocuklar üzerine de kurban kanı serpildi.

Çünkü çocukların da affedilmeye ihtiyacı vardı. Vaftizde onlara bu affedilme verilir. Tanrı her zaman çocukları günahlarından affedip onları kurtarmak için bir yol sağlamıştır.

Hatırlanması Gerekenler:

Kan dökülmeksizin bağışlanma olmaz.
Tanrı bütün günahları Oğlu İsa Mesih'in yaptığı kurban kanında bağışlar.
Hayvan kurbanların kanı, günahların Mesih'in kanında ödeneceğini gösteren bir resimdir.
Musa'nın bütün halkın üzerine (bebekler ve çocuklar dahil) kurban kanı serpmesi, onlara bağışlanma vermek içindi.

Mesih'in kanındaki vaftizde günahları affetme gücü vardır.[4]

[4] İbraniler 9:13 Murdar olanların bedensel temizliği için üzerlerine serpilen düvenin külleri ve erkeçlerle boğaların kanı onları kutsal kılıyor. 14 Öyleyse sonsuz Ruh aracılığıyla kendini lekesiz olarak Tanrı'ya sunmuş olan Mesih'in kanının, diri Tanrı'ya kulluk edebilmeniz için vicdanınızı ölü işlerden temizleyeceği ne kadar daha kesindir!

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – III - 11:
Mesih'in sağladığı sünnet olarak vaftiz

Vaftizin pekçok bereketler getirdiğini gördük: günahların affını, ölümden ve şeytandan kurtuluşu, sonsuz yaşam vaadini…

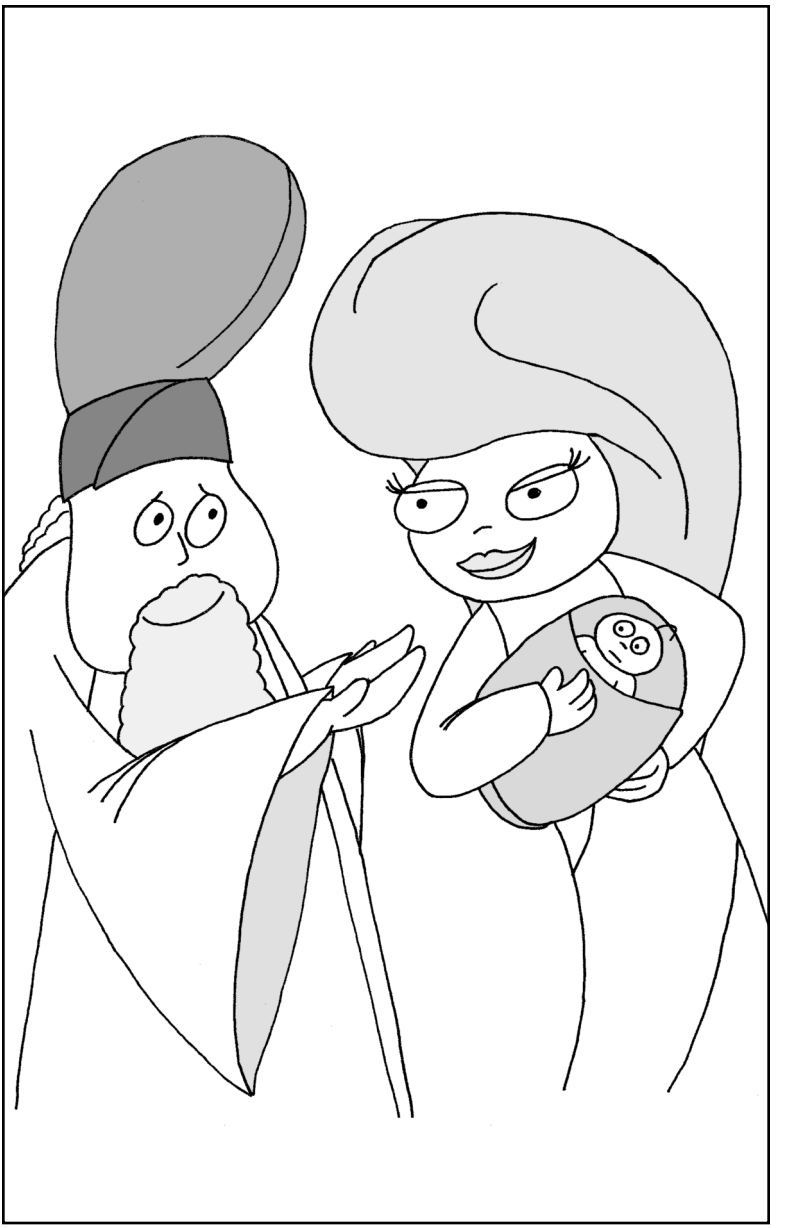
Eski Ahit zamanındaki sünnet uygulamasını hatırlayın. Bu uygulamayı Tanrı düzenlemiş ve İbrahim'e vererek başlatmıştır. Bundan yüzyıllar sonra Elçi Pavlus şunları yazmıştır:

> [İbrahim] Tanrı'nın onunla yaptığı antlaşmanın işareti olarak sünnet oldu; imanla aklandığının kanıtı olarak sünnet işaretini aldı.[5]

Tanrı sünneti emretti, sünnet olmuş imanlı kimseler üzerindeki sevgisinin bir mührü ya da bir kanıtı olması için, Tanrı sünnet uygulamasını düzenledi. Bu işaret Tanrı'nın lütuf antlaşmasının ve bunun bütün bereketlerinin keyfini süreceğini gösteriyordu.*

İbrahim yetişkin bir yaşta iman etti ve sünnet işaretini aldı. *Ancak o günden itibaren Tanrı sekiz günlük her erkek çocuğunun sünnet edilmesini emretti**

[5] Romalılar 4:11 Ve [İbrahim] sünnetsiz olup da iman edenlerin hepsinin babası olması için, onlara da doğruluk sayılması için, onun sünnetsizken sahip olduğu iman doğruluğunun mührü olarak sünnet işaretini aldı.

Bir anne sünnet edilmesi için çocuğunu bir kahine getiriyor.

Şuna dikkat edin: eğer evin başı olan adam sünnet edilmişse, ev halkının bütün kadın üyeleri Tanrı'nın antlaşmasına dahildirler. Tanrı'nın düzenlemesi bu yöndedir.

Tanrı sekiz günlük her erkek çocuğun sünnet edilmesini istedi. Bu düzenleme onların da küçük yaşlarına rağmen Tanrı'nın çocukları olduğunun kanıtı olacaktı.

Sünnetin bebek vaftizi ile ne ilişkisi var?

> Koloseliler 2:11 Ayrıca Mesih'in gerçekleştirdiği sünnet sayesinde bedenin benliğinden soyunarak elle yapılmayan sünnetle O'nda sünnet edildiniz.
> 12 Vaftizde O'nunla birlikte gömüldünüz, O'nu ölümden dirilten Tanrı'nın gücüne iman ederek O'nunla birlikte dirildiniz.
> 13 Sizler suçlarınız ve benliğinizin sünnetsizliği yüzünden ölüyken, Tanrı sizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. Bütün suçlarımızı O bağışladı.

Bu ayetlerde vaftiz, "Mesih'in yaptığı sünnet" olarak açıklanmaktadır. Pavlus'un bu mektubunu okuyan insanların aklına "sünnet" hakkında nasıl bir resim gelmiş olabilirdi? Sekiz günlük her erkek çocuğunun sünnet edilmesi resmi…

Yani bu ayetler yetişkinler kadar çocukların da vaftiz edilmesi gerektiğini göstermektedir. Ayetlerde vaftiz, "Mesih'in gerçekleştirdiği sünnet" olarak tanımlanmaktadır. Bu vaftiz tanımını duyan kimselerin aklına da aileler gelmektedir; ayetin düşüncesi, yetişkinler gibi ve çocukların da vaftiz olduğu aileleri ima etmektedir.

Bir anne vaftiz edilmesi için çocuğunu bir pastöre getiriyor.

Eski Ahit'in vaftiz resmi, çocukların vaftiz edilmesi gerektiğini göstermektedir. Vaftiz aracılığı ile çocuklar üzerine pek çok bereketler yağacaktır.

Hatırlanması Gerekenler:

İbrahim kurtulduğunun bir kanıtı olan sünnet aracılığı ile Tanrı'nın vaatlerinden emin kılınmıştır.

Eski Ahit'te erkek çocuklar sekiz günlükken (doğumdan kısa bir zaman sonra) sünnet olmuşlardır.

Kutsal Kitap, vaftizi "Mesih'in size yaptığı sünnet" olarak tanımlıyor.

Yetişkin kimselerin vaftiz olması gibi, Tanrı küçük çocukları da vaftize getirmemizi istiyor.

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Gözden Geçirme: Bölüm – III

Kutsal Kitap'ın Eski Ahit kısmı vaftizin gücünü ortaya koyar. Buradaki resimlerden biri şudur: Tanrı Musa ve Kızıldeniz aracılığı ile İsrail'in çocuklarını Mısır'ın köleliğinden kurtardı. Benzer şekilde vaftizde Mesih'in gücü yetişkinleri ve çocukları günahtan, ölümden, cehennemden kurtarıyor. Eski Ahit'teki kurbanların kanı, Mesih İsa'nın kanını resmediyordu. Bu yüzden Musa zamanında bütün halkın üzerine kurban kanı serpildi. Aynı şekilde vaftiz suyu her yaştan insana serpildikçe Mesih'in kanı günahları bağışlamaktadır. Eski Ahit sünnet hakkında öğretirken, bu eylemin bebeklere bile kurtuluş vaadi verdiğini göstermektedir. Benzer şekilde vaftiz, bağışlanma ve sonsuz yaşam vaadini çocuklara da vermektedir.

Canavarın Midesinden Kurtulmak

BÖLÜM IV
Yeni Ahit'te Bebek Vaftizi

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

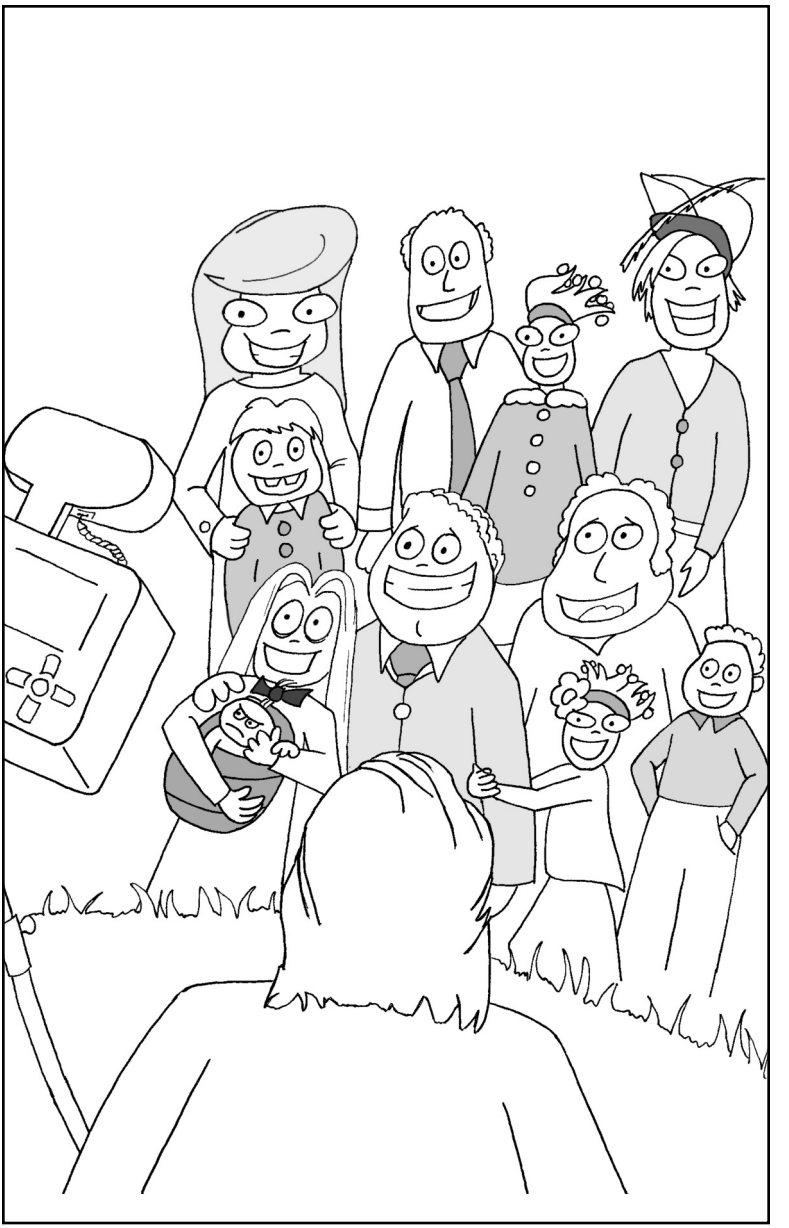
Bölüm – IV - 12:
Vaftiz emri bütün uluslar içindir

Aylarca Haiti'de yaşamış bir profesör vardı. Oraya küçük Haiti kasabalarındaki yaşamı görmek ve yazmak için gitmişti. Halk bu profesörü çok sevmişti. Bu adam onlarla ilgileniyordu ve yaşamlarına saygı gösteriyordu. Üçüncü ayın sonunda profesör ülkesine döneceğini herkese söyledi. Adam ülkesine dönecek ve yazmaya çalıştığı Haiti Halkı adlı kitabı bitirecekti. Profesör son günde herkesin kasaba meydanında toplanmasını söyledi. Orada çekeceği fotoğrafı kitabın kapağında kullanacaktı. İnsanlar heyecanla kabul edip geldiler.

Fotoğraf için belirlenen gün geldiği zaman insanlar erkenden kalktılar, nehre gidip yıkandılar. Yetişkinler ve çocuklar fotoğraf için en iyi elbiselerini giydiler. Belirlenen saatte herkes kasaba meydanında toplandı, kamera önünde herkes yerini aldı.

İstekli olarak toplandıkları için herkes heyecanlıydı. Gülen yüzlerle dolu bir fotoğraf için hazırdılar. Fakat profesör herkese fotoğrafta çocukları istemediği ve çocukları yan tarafa koymalarını söyledi. İnsanlar şaşırmışlardı duyduklarına inanamadılar.

"Fotoğrafta çocukları neden istemiyorsun? Senin kitabının adı *Haiti Halkı* değil mi? Hepsi hazırlar, biz de hazırız" diyerek karşı çıktılar.

Bir profesör kasabayı ziyaret ediyor

İleri gelenlerden biri öne çıkıp "Çocukları nasıl bu fotoğrafa dahil etmezsiniz; *Haiti Halkı* kitabına neden çocuklar da dahil olmasın ki?" diye itiraz etti.

Fakat bu profesör çocukların fotoğrafta yer almasını istemeyecekti. Bunu fark eden yetişkinler hemen aralarında toplanıp bir karar verdiler. Profesöre "Çocukların bizimle kalmasını istiyoruz ya da Haiti Halkı kitabınızın fotoğrafında bizler de olmayacağız; çocuklarımız da bu halkın bir parçasıdır" dediler. Erken kalkıp giyinmiş, hazırlanmış insanların hepsi üzgün bir şekilde evlerine döndüler.

Bu olay hakkında siz ne düşünüyorsunuz? Ailelere bebek vaftizi hakkında ders yapılan bir kilise sınıfında herkes "profesörün kararının kötü bir hata olduğunu; bu düşüncenin savunulamaz derecede yanlış ve incitici olduğunu" söylemiştir. Profesör ne düşürse düşünsün çocukları fotoğraftan ayrı tutmaya hakkı yoktu. Sınıftaki aileler aynı görüşteydi.

Mesih İsa dirildikten sonra, göklere çıkmadan önce öğrencilerine bir emir vermiştir: "gidin, **bütün ulusları** öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin" (Matta 28:19).

Burada bir yerlere gitmek, Müjde'yi duyurmak konularına bakarken "uluslar" kelimesini gözden kaçırmayın. Mesih bütün ulusları vaftiz etmeyi emretmiştir. Buna, ulustaki herkes dahildir: yetişkinler, çocuklar ve bebekler…

Eski Ahit dahil, Kutsal Kitap boyunca "ulus" kelimesi büyük bir grup insanı tanımlamak için kullanılmıştır. Bu kelime çocuklar dahil herkesi kapsar.

Açıktır ki, Mesih'in "bütün ulusları vaftiz edin" emri, o ulusun parçası olan çocukları da kapsamaktadır!

Hatırlanması Gerekenler:

Mesih İsa gitmemiz ve yapmamız için, "gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin" demiştir.

Kutsal Kitap'ta "ulus" kelimesi çocuklar dahil olmak üzere büyük bir insan grubunu tanımlar.

Yetişkinleri olduğu kadar çocukları da vaftiz etmemizi isteyen Mesih'in kendisidir.

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – IV - 13:
Ev halkı vaftizi

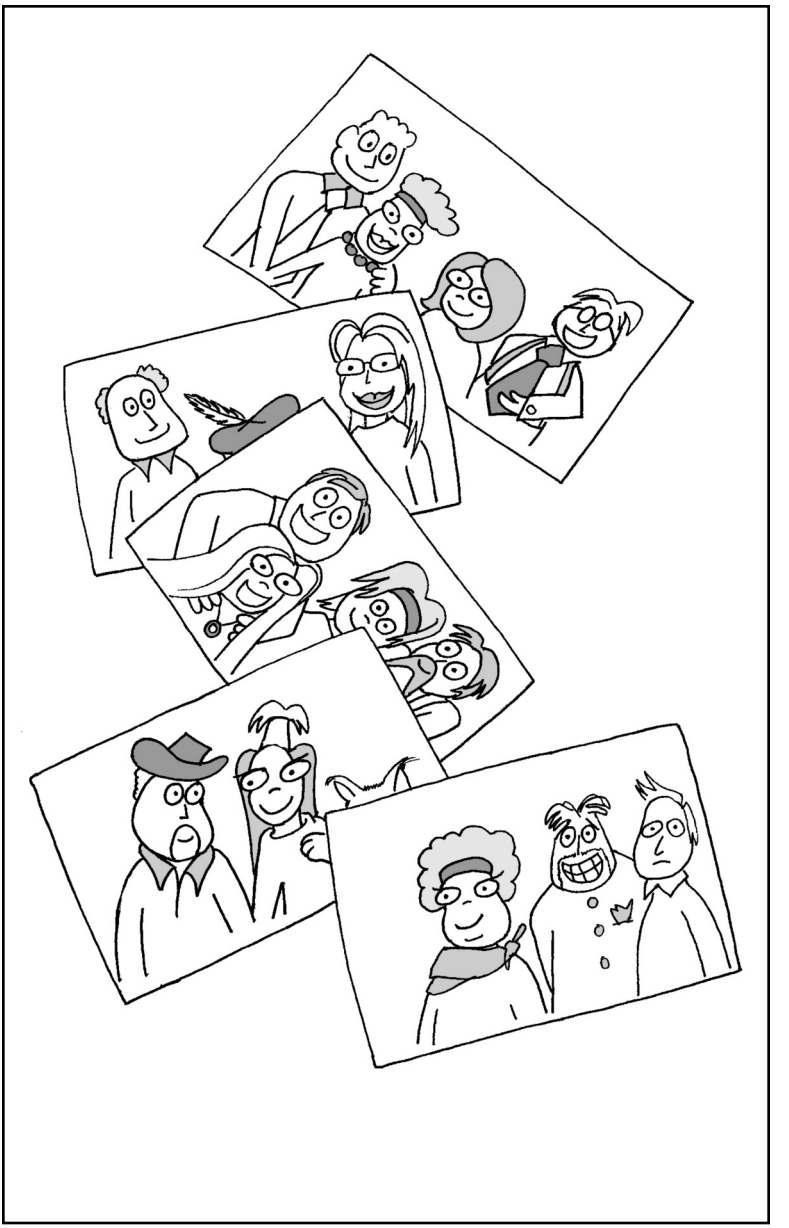
Yeni Ahit'te kayıt edilmiş ev halkı vaftizlerine bakın:

> Elçilerin İşleri 10:1 Sezariye'de Kornelius adında bir adam vardı. "İtalyan" taburunda yüzbaşıydı. 2 Dindar bir adamdı. Hem kendisi hem de bütün ev halkı Tanrı'dan korkardı. Halka çok yardımda bulunur, Tanrı'ya sürekli dua ederdi.
> 24 İkinci gün Sezariye'ye vardılar. Bu arada Kornelius, akraba ve yakın dostlarını toplamış onları bekliyordu.
> 48 Böylelikle onların İsa Mesih adıyla vaftiz olmalarını buyurdu.

1. Burada Kornelius adında bir adam görmekteyiz. Kendisi ve bütün ev halkı Tanrı'ya tapmaktadır. Kornelius o toplantıya yakın akraba ve arkadaşlarını da davet etmiştir. Petrus orada vaaz ettikten sonra "onların Mesih adıyla vaftiz olmalarını" buyurmuştur.

Kornelius yakın akraba ve arkadaşlarını çağırdı; ev halkı ile birlikte toplandılar. Oraya getirilen bazı çocuklar da olmalı! Bu yüzden çocukların orada hazır olduğunu ve aileleriyle birlikte vaftiz olduğunu söyleyebiliriz.

2. Elçilerin İşleri 16:14-15
Bizi dinleyenler arasında Tiyatira Kenti'nden Lidya adında bir kadın vardı. Mor kumaş ticareti yapan Lidya, Tanrı'ya tapan biriydi. Pavlus'un söylediklerine kulak vermesi için Rab onun yüreğini açtı. 15 Lidya, ev halkıyla birlikte vaftiz olduktan sonra bizi evine çağırdı…

Bütün ev halkı vaftiz edilir

Pavlus ve arkadaşları Filipi'de bir ırmak kıyısında Müjde'yi paylaşıyorlardı. Müjde'yi kabul etmesi için Rab orada bulunan Lidya adında bir kadının yüreğini açmıştı. Böylece Lidya ve ev halkı vaftiz oldu.

"Lidya, ev halkıyla birlikte vaftiz oldu" şeklindeki ifade, yetişkinlerin ve çocukların bir arada olduğu düşüncesini vermektedir.

3. Elçilerin İşleri 16:16-40 ayetlerinde Pavlus ve Silas Filipi kentindedir. Onlar müjdecilik yaparlarken tutuklanıp yargıçların önüne çıkarılırlar; elbiseleri çıkartılıp dövüldükten sonra hapishaneye gönderilirler. Müjde hizmetini devam ederken acımasızca bir karşılık görürler ve kendilerine merhamet gösterilmez. Ancak gece yarısına doğru Pavlus ve Silas dua edip Rab'be tapınırken ansızın bir deprem olur. Hapishanenin kapıları açılır; mahkumların zincirleri çözülür. Pavlus ve Silas hapishaneden kaçmak yerine kalıp zindancı ile Müjde'yi paylaşırlar. Zindancı iman eder ve onları evine davet eder. Onlar Rab'bin Sözü'nü herkes ile paylaşmışlardır. Bundan sonra zindancı ve ev halkını vaftiz ederler.

33. Ayetin "hem kendisi [zindancı] hem ev halkı hemen vaftiz oldu" ifadesi ailedeki çocukların da vaftiz olduğunu söylemektedir.

4. Elçilerin İşleri 18:8 Havranın yöneticisi Krispus bütün ev halkıyla birlikte Rab'be inandı. Pavlus'u dinleyen Korintliler'den birçoğu da inanıp vaftiz oldu.

Pavlus Korint'teyken Krispus ve ev halkı vaftiz olmuştur. Krispus ve ev halkı, Korint'te Müjde'yi duyup Rab'be iman eden diğerleri gibi vaftiz oldular. Burada yine ayet

vaftiz olanlar arasında çocuklar da olduğunu düşündürmektedir.

5. I.Korintliler 1:16 İstefanas'ın ev halkını vaftiz ettim…

Yeni Ahit zamanında "ev halkı" kelimesi günümüzdekinden çok daha fazla kimseyi ifade ediyordu. Ev halkı sadece aile üyelerini değil, hizmetçi ve köleleri de kapsıyordu. Büyük evlerde yaşayan hizmetçilerin ve kölelerin aileleri de "ev halkı" tanımı içindeydi. Bu hizmetçilerin ve kölelerin çocukları da vaftiz edilmekteydi.

Vaftiz olan "ev halkı" konusunda beş örneğe baktık. Bu ailelerin tamamının çocuksuz ya da hizmetçilerin ve kölelerin bekar veya çocuksuz olduğunu düşünmek imkansız. Çocukların da olması gerekir.

Ev halkı vaftizlerini okurken bir yaş sınırlaması görmüyoruz. Yetişkinler Müjde'yi duyup iman ettiler ve vaftiz oldular; onlarla birlikte orada bulunan çocuklarda vaftiz oldu. Eğer vaftiz için bir yaş sınırlaması olsaydı, Luka ya da Pavlus ya da Petrus bunu mutlaka söyleyecekti.

<u>Hatırlanması Gerekenler:</u>

Kornelius ve ailesi, akrabaları ve yakın arkadaşları ile birlikte vaftiz edildi.
Lidya ve onun bütün ailesi vaftiz edildi.
Filipi'deki zindancı ve onun bütün ailesi vaftiz edildi.
Sinagog yöneticisi Krispus ve onun bütün ailesi vaftiz edildi.
Pavlus İstefanas'ın ev halkını vaftiz etti.
Vaftiz olan ailelere çocuklar da dahildir.

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – IV - 14:
Petrus'un Pentekost vaazı

"Bu vaat sizler ve çocuklarınız içindir"

Elçilerin İşleri 2. Bölümde Petrus'un harika bir Pentekost vaazını görüyoruz. Petrus burada büyük bir kalabalığa vaaz ediyor. Aileler, gençler, çocuklar, yaşlılar, bebekler oradadır. Her yaştan insan hac ziyareti için oradadır. Petrus oradaki kalabalığa çok dikkatli bir şekilde Mesih'in kim olduğunu açıklıyor, çünkü dinleyiciler Mesih imanlısı değildir. Mesih kimdir? Tanrı'nın göndermeyi vaat ettiği Kurtarıcı'dır; onların günahları için çarmıhta ölmüş ve dirilmiş olan Tanrı Oğlu'dur.

Kutsal Ruh'un gücü ile dinleyiciler vaazın mesajını anlamaya başladılar. Onlar kayıp günahkarlardı. Onlar Mesih'i çarmıha çivilemişti. Eğer Tanrı onları cezalandırsaydı haklıydı ve bu adil olurdu. Fakat bu insanlara Mesih İsa'nın onları kurtarmak için geldiği vaaz edilmediydi. Vaazı duyan insanlar derhal Petrus ve yanındakilere şunu sordular: "Kardeşler, ne yapmalıyız?"

Petrus onlara şu karşılığı verdi: "Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız. Bu vaat sizler, çocuklarınız, uzaktakilerin hepsi için, Tanrımız Rab'bin çağıracağı herkes için geçerlidir."

Kutsal Ruh'un etkin olduğu bir vaaz veren Petrus'un, oradaki halkın ihtiyacı olan şeyi söylediğini görüyoruz: "Günahlarınızdan tövbe edin ve vaftiz olun."

Bu davetten sonra ne oldu? "Kutsal Ruh armağanını alacaksınız" diye söylediği gibi oldu ve Kutsal Ruh onlara kurtaran iman verdi.

Ve bu vaat kimler içindi?

Bu vaat sizler için, **çocuklarınız** için ve uzaktakilerin hepsi için, Rab Tanrı'nın çağıracağı herkes içindi.

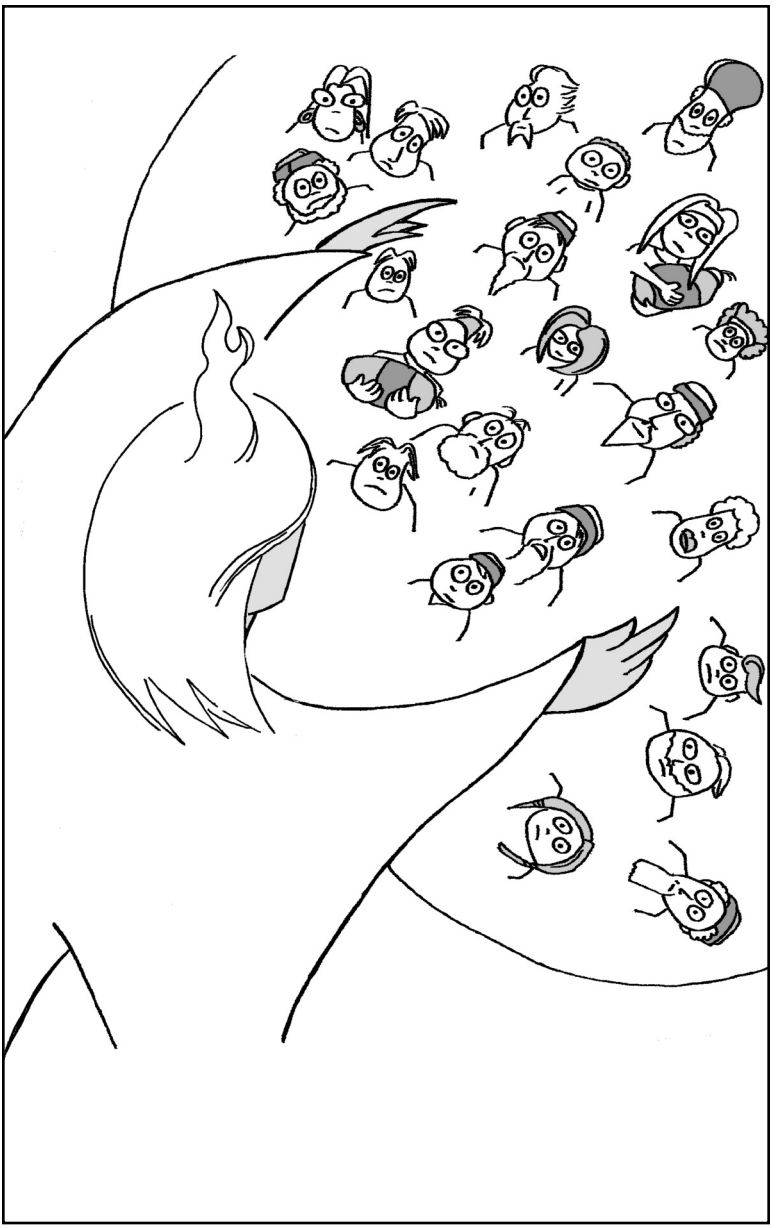
"Bu vaat sizler için, sizin çocuklarınız için" diyen ifadeye dikkat edin: Petrus yetişkin insanlara vaaz ediyordu ve onlara çocukları hakkında konuşuyordu.

Bu vaazdaki '**sizin çocuklarınız**' ifadesi, bahsedilen çocukların halen ailelerin bakımı altında olduklarını göstermektedir. Bu ifade gençleri çocukları ve bebekleri kapsamaktadır.

Bu vaazdaki "Günahlarınızdan tövbe edin ve vaftiz olun" mesajına dönersek, birisi 'bir bebek ya da bir çocuğun günahlardan nasıl dönebileceğini' sorabilir.

Vaaz açıktır, "hepiniz günahlarınızdan dönmelisiniz, hepiniz vaftiz olmalısınız." Bu iş Kutsal Ruh'un işidir. Kutsal Ruh gizemli ve her şeye yeten gücü ile çalışır. Kutsal Ruh'un gücü bir çocuğun yüreğini değiştirebilir. Yüreği günahtan sadece Kutsal Ruh döndürebilir. Mesih'teki imanı Kutsal Ruh verir. Kutsal Ruh aynı zamanda bir çocuğa günahların affı ve sonsuz yaşam verir.

Yeni Ahit'in ev halkı vaftizlerini düşünürsek, çocuklara olan şey buradakiyle aynıdır. Kutsal Ruh çocukların yüreklerini değiştirir, günahlardan döndürür, Mesih'teki imanı verir, Mesih'le birlikte göklerdeki sonsuz yaşamı verir.

Petrus Pentekost Günü vaaz ediyor

Bir bebek bu armağanlar hakkında konuşamayabilir ve düşünemeyebilir. Fakat bu Tanrı için konu değildir, Tanrı muhtaç bir bebeğin kalbinde çalışabilir. Tanrı aynı armağanları yetişkin insanlara da verir. Yetişkinlere değişmiş bir yürek veren Kutsal Ruh'tur; onların günahı için kederlenen ve Tanrı'nın affediciliğindeki imanı veren Kutsal Ruh'tur. Kutsal Ruh yetişkin insanlara yaşamları için Tanrı'nın kutsal planını anlama yeteneği verir; Kutsal Ruh kurtuluş vaadini anlamalarını sağlar. Bu sebepten yetişkinler Mesih'teki imanlarından ve değişmiş olan yüreklerinden bahsedebilirler.

Petrus vaazında, onu dinleyen yetişkinlerin, vaftizin çocuklar için de olduğunu anlamalarını istedi. Petus Pentekost vaazında şunu göstermeye çalıştı: "günahlarınızdan dönün ve vaftiz olun; vaat (Kurtaran imanı veren Kutsal Ruh'un armağanı) sizler ve sizlerin çocukları içindir."

Hatırlanması Gerekenler:

Petrus Pentekost günü Yeruşalim'deki kalabalığa Mesih'in Tanrı Oğlu olduğunu vaaz etti.

Petrus'un vaazını dinleyenler üzüldüler ve "ne yapmalıyız" diye sordular. Onlara günahtan dönmeleri, vaftiz olmaları ve Kutsal Ruh Tanrı'nın onları bereketleyeceği, Mesih'teki imanı ve günahların affını vereceği söylendi.

Petrus "vaat sizler ve çocuklarınız içindir" derken çocukların da vaftiz edilmesini istiyordu.

Kutsal Ruh günahlarımız için üzülmemizi, hem yetişkinlerde hem de küçük çocuklarda Kurtarıcımız İsa'ya inanmamızı sağlar.

Küçük çocuklar ve bebekler Kutsal Ruh'un işi hakkında konuşamazlar. Fakat yetişkin kimseler yüreklerinin değişimini, imandan doğan işlerle ve sözlerle gösterirler.

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – IV - 15:
Bir Ruh'ta bir bedende vaftiz olmak

Vaftize Tanrı'nın bir armağanı olarak bakmalısınız. Vaftizin yetişkinler için olduğu kadar çocuklar için de olduğunu görürsünüz.

Büyük bir kilisenin pastörü bir gün, "bu yılki Noel (Kutlu Doğuş) ayininde çocuk korusuna yer olmadığını" söylediğinde insanlar oldukça şaşırdılar. Neden çocuk korosuna ye olmasın ki? Pastör "müzik ve koro vaazın önüne geçiyor" dediği zaman ise özellikleri çocukları olan aileler bu açıklamaya gücendiler.

Pastör "Noel'de sadece yetişkinler korosunun olacağını, çocukların korusuna gerek olmadığını; her konuda birkaç çocuğun iyi söylemeyip koronun düzenini ve müziğin güzelliğini bozduğunu" söylemesi, bazı aileleri üzmekten öte kızdırmıştı. Her yıl çocuklarıyla birlikte bu töreni kutlayan aileler ne hissediyor olabilirdi, düşünmeye çalışın?

Gerçekte halk çocuk korolarını sever. Evet, bazı çocuklar daha yüksek sesli söyleyerek korodan biraz ayrılabilirler, bazıları tonlamaları iyi yapamayabilir. Bazı çocuklar koro boyunca yerinde sabit durmakta zorlanabilir. Bazı çocukların sesleri bazı ilahilerle uyumlu olmayabilir. Özellikle okul öncesi çocukların bazıları ilahide sözleri karıştırabilir veya unutabilir ve yanlış söyleyebilir. Bazı ailelerin koro için güzel elbiseler alabilecek durumları da olmayabilir. Koro sırasında bazı çocuklar elbiseleriyle

oynayıp korodan ayrılabilir. Fakat bütün bunlarla birlikte halk çocuk korolarını sever.

Pastör bütün bu sebeplerden dolayı "gerçekten de çocukları koroya dahil etmeli miyiz; bu bölüme katılmalarına gerek var mı?" dediğinde ise, bazı kimselerden "duyduğumuza inanamıyorum," bazı kimselerden ise "onlar sadece çocuk!" itirazları yükseldi.

Pastörün bütün gerekçelerine rağmen aileler çocukları için en iyisini yapmayı ve kilisenin de en iyisini yapmaya çalışması gerektiğini düşünüyorlardı. Pastör yükselen itirazlara rağmen "böyle törenlere gerçekten de çocukları katmalı mıyız?" diye konuşmaya devam edince birkaç aile oturdukları yerden öfkeyle ayağa kalktılar ve "Onlar bizim kilisemizin çocukları… onlar Mesih İsa'yı bildiklerini ve O'nu sevdiklerini gösteriyorlar… bu çocuklar Kurtarıcı'nın doğuşunu duyuruyorlar…" gibi itirazlar yükselttiler.

Bir kişi "bazen çocukların imanı benden daha da güçlü" diye itiraz ettiğinde, onun bu dürüst ifadesi herkesi şaşırttı. "çocuk korusu bizler için görünenden çok daha fazla şey ifade ediyor…" diye ekledi.

Pastör sonunda bir kahkaha patlattı. Pastör herkese bir şaka yapmıştı. Herkes rahat bir nefes aldı.

Elbette ki okul öncesi çocuklar dahil kilisenin bütün çocukları koroda yer alacaktı. Pastör gerginlik için özür dileyerek "size sadece vaftiz hakkında birşeyleri öğretmek istedim" diyerek duruma açıklık getirdi.

I.Korintliler 12:12 Beden bir olmakla birlikte birçok üyeden oluşur ve çok sayıdaki bu üyelerin hepsi tek bir

Bir çok insan Kutsal Ruh'un kanatları altındadır

beden oluşturur. Mesih de böyledir. 13 … hepimiz bir beden olmak üzere aynı Ruhta vaftiz edildik ve hepimizin aynı Ruhtan içmesi sağlandı.

Bir insanın bedeni pek çok parçadan oluşur. Ancak insan bedeni tektir. Ayet bu benzerliğin biz Hristiyanlar için de aynı olduğunu söylemektedir. Bizler Tanrı'nın kilisesinde farklı farklı bir çok kimseleriz. Fakat Tanrı bizleri bir bedende (Mesih'te) bir araya getiriyor ve bizler Mesih'in kilisesinde tek bir beden oluyoruz.

I.Korintliler 12:20 Gerçek şu ki, çok sayıda üye, ama tek beden vardır. 21 Göz ele, "Sana ihtiyacım yok!" ya da baş ayaklara, "Size ihtiyacım yok!" diyemez.

Bu durumda kimse de çocuklara "size ihtiyacımız yok" diyemezdi.

Kilise inanan kimselerden oluşan bir topluluktur ve bu topluluğun çocuklara ihtiyacı vardır. Çocuklar kiliseye pek çok güzel şeyler katarlar. Çocuklar da kilisenin bir parçasıdır. Onları kilise topluluğundan, Mesih'in bedeninden hariç tutamayız.

"Hepimiz bir beden olmak üzere aynı Ruhta vaftiz edildik" diyen ayete tekrar bakın. Bu ayet çocukların da nasıl imanlı olduklarını söylüyor. Tanrı hepimizi bir beden, Mesih'in bedeni yapıyor.

Bu ayetlerde de Kutsal Ruh'un vaftiz aracılığı ile çocuklarda imanı var ettiğini görüyoruz. Kutsal Ruh bir çocuğu tek bir bedeninin üyesi yapıyor; Rabbimiz İsa Mesih'in kilisesinin üyesi…

"Bir bebek Mesih'e nasıl iman edebilir?" sorusuna bakalım. Ayet "hepimiz vaftiz olmakla" diyor. İman edenlerin topluluğu olan bedene katılmanın başka bir yolu yok; vaftiz olmakla bir bedene katılıyoruz. Kiliseye hepimiz katıldık, kilise üyelerine çocuklar da dahildir. Kutsal Ruh bir çocukta vaftiz aracılığı ile imanı var eder. Kutsal Ruh bir çocuğu inananların bedeninde bir üye yapar.

Koroda hata yapan çocuklar melekler yukarıdan gülümseyerek bakar…

Hatırlanması Gerekenler:

Kutsal Kitap "Biz hepimiz Kutsal Ruh'ta bir bedende vaftiz olduk" diye öğretmektedir.

Ayetin "hepimiz" ifadesine yetişkinler ve çocuklar dahildir.

Vaftiz aracılığı ile Kutsal Ruh bir çocukta imanı var eder.

Vaftiz aracılığı ile çocuklar kilisenin, Mesih'in bedenin üyesi olurlar.

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Gözden Geçirme: Bölüm – IV

Kutsal Kitap'ın Yeni Antlaşma bölümü bize yetişkinlerin ve bebeklerin vaftiz edildiğini gösteriyor. İsa'nın takipçilerine sağladığı şey budur bütün uluslar için vaftiz. Kutsal Kitap, birçok kez ailelerin vaftiz edildiğini söylüyor. Petrus, vaftiz ve vaftiz yoluyla gelen Kutsal Ruh'un bereketleri hakkında vaaz etti. O, "vaat sizin için ve çocuklarınız için" diyerek vaftizin herkes için olduğunu göstermiştir. Kutsal Ruh, vaftiz aracılığı ile Mesih'teki imanlıları bir bedenin üyeleri olarak bir olarak getirir. Vaftiz yoluyla, küçük çocuklar bile, Mesih'in bedeni olan kilisenin bir üyesi olurlar.

Canavarın Midesinden Kurtulmak

BÖLÜM V
Erken kilisede bebek vaftizinin kanıtları

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – V - 16:
İreneus'un tanıklığı

Keşke Mesih'in öğrencilerinin çocukları vaftiz ettiğinin bir fotoğrafı olsaydı…

Elimizde böyle bir fotoğraf olmasa da erken kiliseden itibaren çocukların vaftizinin kanıtları vardır. Öncelikle Kutsal Kitap boyunca çocukların vaftiz edildiğini görmekteyiz. Petrus'un Pentekost vaazında hem yetişkinleri hem çocukları vaftize çağırdığını biliyoruz. Petrus Kornelius'un ailesini vaftiz etti. Pavlus Lidya'nın ailesini, Filipi'de yaşayan zindancıyı ve ailesini, Krispus'un ailesini, İstefanas'ın ailesini vaftiz etti. Bunlar da İncil'den birer vaftiz resmidir. Bu resimler Tanrı'nın bize gönderdiği resimlerdir. Bu ilave olarak erken kilise babalarının yazılarında çocukların vaftiz edildiğine dair kanıtlarımız vardır.

Kilise babaları havarilerden sonra yaşamış olan, dönemin kiliselerinin önderleriydi. Havari Yuhanna 100 yılları civarında ölmüş olan en son havari idi. Havarilerden sonra, onların öğrencileri kilise liderleri olarak devam ettiler. Havarilerin döneminden sonraki 300 yıl erken kilise babalarının dönemidir. Bu dönemde kilise babaları, kilisenin yaşamı ve işleri üzerine çok şeyler yazdılar. Onların bebek vaftizi hakkında yazmaları da şaşırtıcı değildir.

Kilise babaları Mesih'in öğrencilerinin çocukları vaftiz ettiğini söylediler mi?

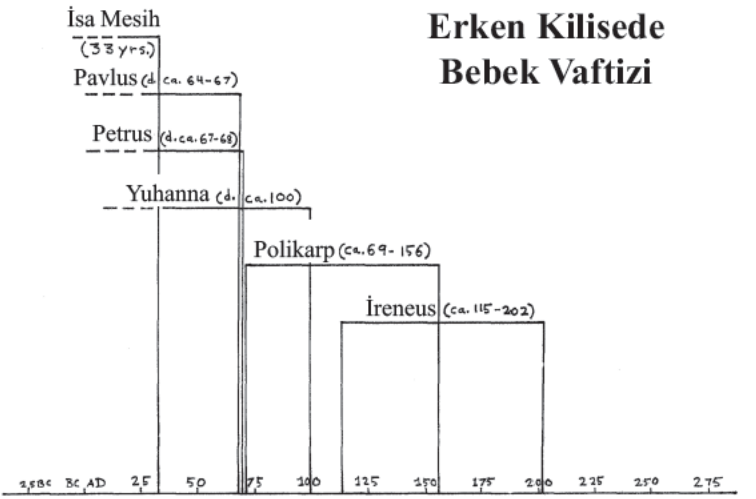

Yeni Ahit kilisesinin üyeleri bebeklerini kiliseye götürüyor

Mesih İsa yersel hizmetini 33 yıllarında tamamladı ve öğrencilerine bütün uluslara öğretmeleri ve onları vaftiz etmeleri için talimatlar verdi.

Petrus 67-68 yılları arasında öldü. Pavlus 64-67 yılları arasında, Yuhanna 100 yılı civarında öldü.

Vaftiz hakkında yazmış olan önemli kilise babalarına bakalım. Hepsi bebek vaftizi konusunda aynı fikirdeydi. Onlar çocukların vaftiz edilmesini havarilerin kiliseye öğrettiğini söylüyorlar. Bu değerli yazılar gösteriyor ki, kilise çocukların vaftizini bırakmamıştır.

İreneus 115-202 yılları arasında yaşamıştır. Havarilerin zamanına oldukça yakın bir dönemde doğmuştur. Havarilerin dönemine daha yakın bir isim ise 69-156 yılları arasında yaşamış olan Polikarp'tır. Bu iki adam da birbirlerinden haberdar kimselerdi. İreneus genç bir adamken Polikarp'ın vaaz ettiğini duymuştu. Polikarp havari Yuhanna'nın öğrencisi idi.

Böylece İreneus'un inandığı ve öğrettiği şeyler Polikarp ile bağlantılıydı. Polikarp da havari Yuhanna tarafından yetiştirilmişti.

İreneus yazılarının birinde vaftiz için şöyle demiştir: "O [İsa] hepimizi kendisi aracılığı ile kurtarmaya geldi hepimiz, diyorum, yani O'nun aracılığı ile Tanrı'da yeniden doğanlar bebekler, çocuklar, gençler, yaşlılar…"*

İreneus'un yazılarındaki "Tanrı'da yeniden doğmuş" ifadesi, kilisenin o döneminde vaftiz olanlar için kullanılan ortak bir ifadeydi. İreneus bebekler için, Tanrı'da yeniden doğmuş dediği zaman, onların halen vaftiz olmuş kimseler olduğuna işaret ediyordu. Açıkçası o bebek vaftizini biliyordu. Çünkü bebeklerin vaftizi, havarilerin zamanından beri uygulanıyordu. Ve İreneus'un zamanından sonra da devam etti.*

İreneus'un Polikarp'ı tanıması, Polikarp'ın havari Yuhanna'nın öğrencisi olması, İreneus'un Polikarp'ın vaazlarını duyması, İreneus'un bebeklerin ve çocukların vaftiz edilmesini öğretmesini güçlü bir kanıttır: havarilerin çocukların vaftiz edilmesini kiliseye öğrettiğine dair bir kanıttır.

İreneus bu konuda yalnız değildir. Bebeklerin vaftizi hakkında yazan başka kimseler de vardır (örneğin Hippolitus).

Hatırlanması Gerekenler:

Havarilerin ölümünden sonra onların yetiştirdiği adamlar kilisede önderlik ettiler.
Bu önderlere "kilise babaları" diyoruz.
Havari Yuhanna'nın öğrencisi Polikarp, İreneus'u yetiştirmiştir.
Ireneus havarilerden sonraki 100 yıl içinde yaşamış ve bebeklerin vaftiz edilmesini öğretmiştir.

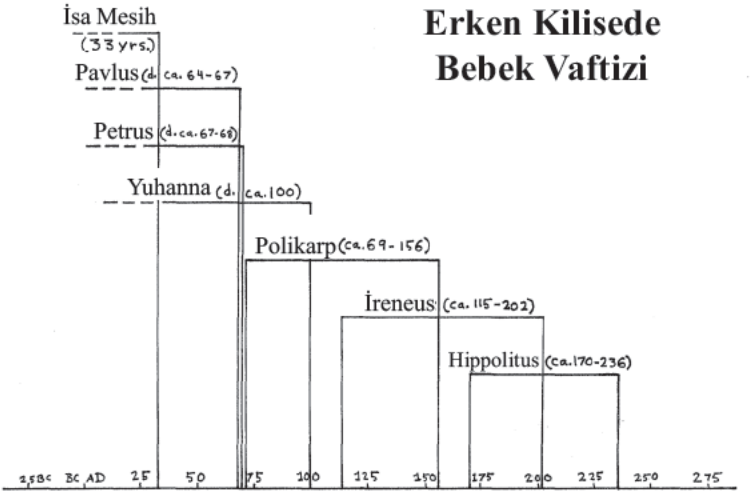
Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – V - 17:
Hippolitus'un tanıklığı

Hippolitus 170-236 yılları arasında yaşadı. Hippolitus İreneus'un öğrencisi oldu. Hippolitus İreneus'tan, havari Yuhanna'nın öğrencisi olan Polikarp hakkında öğrendi. Hippolitus'un yazılarında Hristiyan kilisesinin neye inandığını ve o yıllarda kilisenin yaşamının nasıl olduğunu bize anlatır. Bu, Mesih'in ve havarilerinin yaşadığı zamandan çok sonra değildi.

Hippolitus'un öğrettiği her şeyle aynı fikirde olamayız. Fakat Hippolitus'un yazılarından kendi zamanında kilisede çocukların vaftiz edildiğini öğreniyoruz. O dönemde Hristiyanlar, havarilerin döneminden beri devam ettiği üzere bebekleri vaftiz ediyordu. Hippolitus bir kilise düzeni içinde vaftizin nasıl yapılması gerektiğine dair talimatlar yazmış; yetişkinlerin ve çocukların vaftiz edilmesini öğretmiştir: "Küçükleri vaftiz etmelisiniz. Kendi adlarına konuşanları vaftiz etmelisiniz. Fakat kendi adına konuşamayanları (bebekleri) ailesinin ya da ait olduğu ailenin sözüne göre vaftiz etmelisiniz" demiştir.*

Bu gün kilisede tam olarak devam eden vaftiz uygulamasında yapılan şey de aynıdır. Kendileri adına konuşamayan bebekler ve küçük çocukları için aileleri (ya da vaftiz anne babası) konuşur ve vaftiz yapılır.

Kutsal Ruh çocukta imanı var eder. Aileler kendisi adına konuşamayacak olan çocuğun yerine vaftiz ile ilgili talepleri ve soruları cevaplarlar. Hippolitus'un yazılarını önemli yapan şey budur: onun bebeklerin vaftizi hakkındaki yazıları, pek çok ülkedeki kiliselerin vaftiz uygulamasının bir parçası olmuştur. Hippolitus'un vaftiz hakkında yazıları pek çok dile çevrilerek yüzyıllar boyunca kullanılmıştır.* Çocukların ve bebeklerin vaftize dair bunlar harika bir kanıttır.

Hippolitus Mesih'in doğumundan 200 yıl sonra yaşadı. Onun vaftize dair düşünceleri Havari Yuhanna'nın öğretişine dayanmaktadır. Hippolitus çocukların ve bebeklerin nasıl vaftiz edileceği hakkında bir rehber yazmıştır. Yüzyıllar boyunca yapılan bebek ve çocuk vaftizleri havarilerin zamanından beri devam eden bir uygulamadır.

Çocukların vaftizine dair olan uygulama, kilise babalarından havarilere kadar uzanmaktadır. Bu durumda

çocukların ve bebeklerin vaftizini Mesih'in istediği sonucuna varabiliriz. Böylece yüzyıllar boyunca dünyanın her yerinde kiliselerde çocukların ve bebeklerin vaftizi devam eden bir uygulama olmuştur.

Hatırlanması Gerekenler:

Kilise babalarından Hippolitus'a İreneus öğretmenlik yapmıştır.

Hippolitus çocukların ve bebeklerin nasıl vaftiz edileceğini kiliseye göstermek için talimatlar yazmıştır.

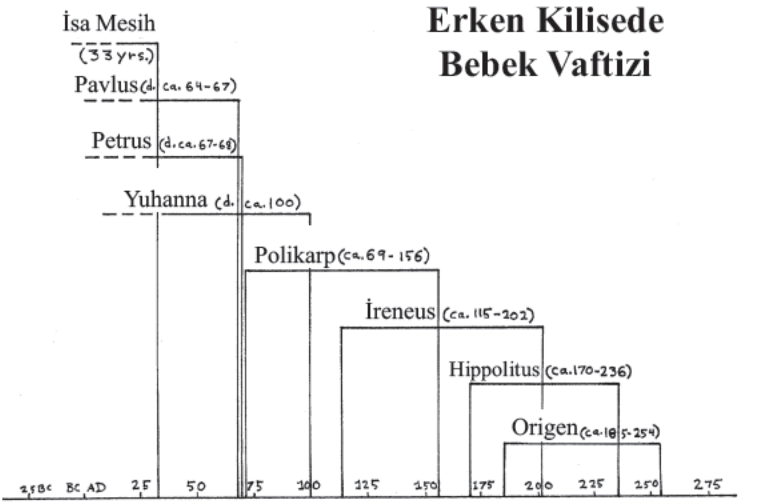
Hippolitus'un yazıları pek çok ülkede yüzlerce yıldan bu yana kilisenin vaftiz uygulaması için kullanılmaktadır.

Tarih boyunca çocukların ve bebeklerin vaftizi kilisede iyi bilinen bir uygulama olmuştur.

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – V - 18:
Origen'in tanıklığı

Origen İskenderiye'de (Mısır) Mesih'ten sonraki 184-185 yıllarında doğmuştur. Yedi kardeşin en büyüğüdür. Ailesinin Hristiyan olduğu düşünülmektedir. Babası Leonides eğitimli biri idi ve Origen'i evde eğitti. Origen 17-18 yaşlarındayken babası tutuklandı. Dönemin Roma imparatoru Hristiyanların ölmesini istiyordu. Leonides ölüm sırası beklerken Origen evden ayrılıp babasına katılmayı istedi. Fakat annesi onu sakladı. Böylece Origen babasına bir mektup yazarak ölüm karşısında bile onu bile imanda sadık kalmaya çağırdı.

Origen kendisini koruyabilecek olan zengin bir Hristiyan kadının evine taşındı. Bir yıl kadar kaldığı bu yerde eğitim öğretim üzerinde çalıştı. Grekçe yazıları öğreterek evdeki kardeşlerinin geçimine destek olmaya çalıştı. Daha sonra İskenderiye ilahiyat okulunda ünlü bir öğretmen oldu. Doğu Hristiyan kilisesinin bir önderi olarak hizmet etti ve 254 yılında öldü.

Hippolitus'ta olduğu gibi Origen'in de bütün öğretileri ile aynı fikirde olmayabiliriz. Fakat Origen'in yazılarından onun zamanın da çocukların vaftizinin kilisede devam eden bir uygulama olduğunu görüyoruz.

Origen, Hristiyan kilisesine çocukların ve bebeklerin vaftiz edilmesi uygulamasını, havarilerin öğrettiği yazmıştır. Yani kilisenin öğretmenleri bütün insanların günahlı olarak doğduklarını ve günahın su ve Kutsal Ruh ile yıkanması gerektiğini biliyorlardı. *

Origen üç ayrı yazısında kilisenin bebekleri vaftiz ettiğini söylüyordu.* Her yazısında Origen çocukların Adem ve Havva'dan Kutsal Kitap'ın öğrettiği üzere- günahlı bir doğayı miras aldığını hatırlattı. Origen bebeklerin vaftizi hakkındaki yazılarında Eyüp 14:4 ayetini referans almıştır: "Kim temizi kirliden çıkarabilir? Hiç kimse!"

Kutsal Yazılar, Adem ve Havva'nın günah işlediği için onların soyunun da günahlı olduğu konusunda çok açıktır. Doğan her çocuk günahların affı ve şeytandan özgürlük vaftizinin ihtiyacı ile günahlı bir dünyaya gelir.

Origen hizmeti boyunca Roma, Yunanistan, Batı Suriye, Kapadokya ve Arabistan'ın bazı kısımları dahil pek çok yeri ziyaret etmişti.* Gittiği her yerde kiliselerde çok vakit

geçirmiştir. Origen bebeklerin vaftiz çağrısı hakkında "kilisenin uygulaması" diyerek ne söyleyeceğini biliyordu. Yazılarında gittiği kiliselerde gördüğü şeylerden bahsetmektedir. Ancak Origen asla kilisenin bebekleri vaftiz etmediğini söylememiştir.

Ancak Origen "bebeklerin vaftiz edilmesi uygulanmasının elçilerden geldiğini" söylemiştir.

Hatırlanması Gerekenler:

Origen bebeklerin vaftizi hakkında yazmıştır.
Origen yazılarında bebeklerin vaftiz edilmesini kiliseye söyleyenlerin elçiler olduğunu söylemiştir.
Ziyaret ettiği farklı coğrafyalardaki kiliseler için, bebeklerin vaftizinin "kiliselerin uygulamaları" arasında olduğunu yazmıştır.

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – V - 19:
Büyükanne mezarlıktan konuşuyor

Babaanneyi kim sevmez ki? Herkes sever. Onlar için torunları diğer her şeyden çok daha değerlidir. Eski Roma'ya ait bulunan bir mezar, 1700 yıl önce yaşamış bir babaannenin öyküsünü öğrenmemize sebep olmuştur.

Bir mezar duvarı üzerine yazılmış olan kayıtlardan, bir babaanne ve bir torun hakkındaki bir öykü öğreniyoruz.* O dönemde mezar odası duvarlarına konan düz taşlar üzerine yazılan yazılar, mezar hakkında bilgi vermesi açısından günümüzün mezar taşları ile benzer bir amaca hizmet ederdi. Bu taşlar mezar yeri hakkında bilgi verdiği gibi, ölen kişinin hatırlanması ve onurlandırılması amacına da hizmet ederdi. Mezar taşındaki kayıtlara göre bir babaanne, erkek torununu çok erken bir yaşındayken kaybetmiştir. Ölen erkek çocuğun babası, mezara yazdırdığı kitabede bu çocuk ve babaanne hakkında bize bir öykü bırakmıştır.

Bu mezarın kayıtlarından öğrendiğimize göre babaanne bir Hristiyandı. Yazıtlardan anlaşıldığı üzere çocuğun ölümünün yaklaştığını gören babaanne, torununun canının kurtulması için vaftiz edilmesini istemiştir.*

Bu küçük çocuğun mezarına yazılmış olan antik Grekçe yazıda şöyle diyordu:

> Ayrılmış olana ithaf edilmiştir. Bu kitabeyi Florentius, bir yıl dokuz ay beş gün yaşamış olan onun değerli oğlu Apronianus için yaptı. Yakında onun öleceğini bilen

Roma yeraltı mezarlığı (katakomp)

babaannesi tarafından gerçekten sevildiği için, bu dünyadan imanlı biri olarak ayrılabilmesi için kiliseden rica edildi.

İmanlı olan babaanne Kutsal Yazılar'ı ve Rab'bin vaftizdeki vaatlerini biliyordu. Bu yüzden torununun ölümünden önce kiliseden yardım isteyerek; torununun bu dünyadan imanlı olarak ayrılmasını istedi [ve vaftiz için kiliseyi çağırdı]. İlk kilise bebeklerin imanından nasıl emin oldu? Kilise bebekleri ve çocukları Tanrı'nın emirlerine göre vaftiz ettiler. Çünkü kilise, vaftiz aracılığı ile Kutsal Ruh'un bir çocukta imanı var ettiğini biliyordu. Ve böylece küçük Apronianus vaftiz edildi. Erken ölümünden sonra Apronianus, Mesih İsa'daki evine gitti.

Bu, basit olduğu kadar güçlü bir öyküdür.

Bebek vaftizi hakkındaki kitabında Jeremias, çocuklar hakkında böyle benzer çocuk öykülere oldukça yer vermiştir. Kitabında üçüncü yüzyıldan çocuk mezarlarına ait dört taş levhaya yer vermiştir. Mezar taşları bizlere tam vaftiz tarihini bildirir. Bu kayıtlardan çocukların halen vaftiz edilmiş olduklarını görüyoruz.* Yani erken kilise İsa'nın öğrencilerinin ve havarilerin örneğini izlemiştir.

<u>Hatırlanması Gerekenler:</u>

Babaannenin iki yaşındaki torunu yaklaşık olarak havarilerden 200 yıl sonra ölmüştür ve onun öyküsü vaftiz hakkındadır.

Mezar kayıtlarından anlaşılıyor ki, babaanne torununun yakında öleceğini anladı ve kiliseyi yardıma çağırarak torununun dünyadan imanlı biri olarak ayrılmasını istedi.

Bu öyküde de vaftiz aracılığı ile Kutsal Ruh'un çocukta imanı var ettiğinin bilindiğini görmekteyiz.

REVIEW - Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Gözden Geçirme: Bölüm – V

Havarilerin zamanından gelen yazılar, Hristiyan kilisesinin bebekleri vaftiz ettiğini göstermektedir. Bunları kilise babalarından öğreniyoruz.

Canavarın Midesinden Kurtulmak

BÖLÜM VI
Bebek vaftizine itirazlar

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – VI - 20:
Bebek vaftizine itirazlar

Bazen insanlar bebek vaftizi konusunu duyunca "sevgi dolu bir Tanrı küçük çocukları eylemleri ve günahları için suçlamaz; Tanrı onları cehenneme mi gönderecek; eğer öyleyse nasıl bir Tanrı olmalı; çocukların sorumlu tutulabileceği yaşa gelmesi gerekir?" diye düşünürler.

Bebekler ve çocuklar günahları için Tanrı'ya karşı sorumlu değil mi?

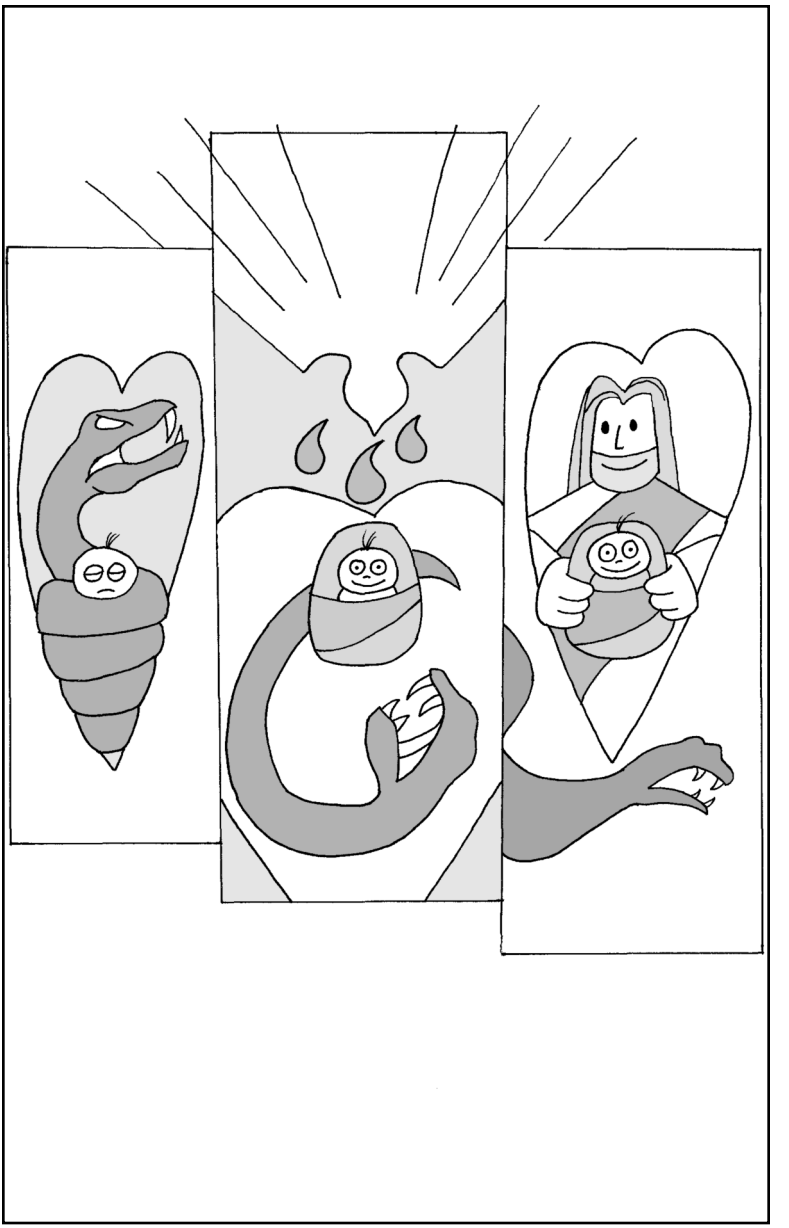
Mezmur 51:5 ayetinde insanın doğmadan önce bile günahlı olduğuna dikkat çekilir: ayetin "Nitekim suç içinde doğdum ben, günah içinde annem bana hamile kaldı" şeklindeki ifadesine göre çocukların da günahlı olduğu konusunda herkes hemfikirdir.[6]

Öyleyse vaftiz için, çocukların günahtan sorumlu tutulabileceği yaşa gelmesi gerektiği " Kutsal Kitap'ın neresinde yazıyor?

Romalılar 3:19 ayeti bütün dünyanın Tanrı'ya karşı sorumlu olduğunu "Kutsal Yasa'da söylenenlerin her ağız kapansın, bütün dünya Tanrı'ya hesap versin diye Yasa'nın yönetimi altındakilere söylendiğini biliyoruz" şeklinde ifade ediyor.

---

[6] Tekvin 8:21 … insan yüreğindeki eğilimler çocukluğundan beri kötüdür.

Bebekler ruhsal olarak ölü doğarlar fakat vaftizde Mesih'le birlikte dirilirler

Diğer bir ayet "günahın ücreti ölümdür" diye uyarmaktadır (Romalılar 6:23). Eğer çocuklar günahları için sorumlu olmasalardı, onlar ölmezlerdi, hastalanmazlardı, ateşleri çıkmazdı. Ancak bebek ve çocuk ölümleri soruyu cevaplamaktadır. Çocuklar günahlardan sorumlu tutulmaktadır, çünkü onlar da diğer bütün insanlar gibi ölüyorlar.*

Bu yüzden çocuklar Tanrı'nın lütfuna ve affediciliğine muhtaçtır ve vaftiz olurlar; lütuf alırlar ve affedilirler. Mesih'in çocukları kutsamasından da anlaşıldığı gibi, çocuklar Tanrı'nın lütfuna muhtaçlardır. Ancak bazı çocuklar Tanrı'nın bağışlamasından sevinecek ve bazıları bununla ilgilenmeyecektir. Bazı hristiyanlar su vaftizini başka yanlış inanışlarla karıştırıyorlar. Onlar vaftiz olan çocuğun otomatik olarak kurtulduğunu düşünüyorlar. Ancak kutsal kitap böyle bir anlayışı desteklemiyor; Mesih ile çocuklar hakkındaki öyküler[7] böyle bir anlayışı desteklemiyor. Bütün çocuklar Göklerin Egemenliği'ni (Tanrı'nın Krallığı'nı) almıyorlar. Mesih kendisine ait olan, kendisine getirilen çocukların göklerin egemenliğine ait olduğunu söylemektedir.* Ve Mesih'in öğrettiği öykülerde (meseller) Tanrı'nın Krallığı'nı nasıl alacağımız değil, nasıl onun bir parçası olduğumuz öğretilmektedir. Yani bütün çocuklar Tanrı'nın Krallığının bir parçası olmadılar.

Bazıları da "kilisede çocukları Tanrı'ya adamak ve onların bereketlenmesi için öne getiriyoruz; tıpkı İsa'nın yaptığı gibi, İsa ellerini çocukların üzerine koymuştu" diyorlar. Bazıları da bu örneğe bakarak "İsa çocukları vaftiz etmedi. Bizler çocuklarımızı Rab'be adadığımız zaman onlar

[7] Matthew 19:13-15; Mark 10:13-16; Luke 18:15-17

Tanrı'nın lütuf ve korumasını alıyorlar" diye düşünmektedirler.

"İsa çocukları vaftiz etmedi, bereketledi" itirazı tutarlı mı?

İncil'in hiçbir yerinde çocukların o şekilde adanması için bir emir görmüyoruz. Markos 10. Bölümde İsa bize aynısını yapmayı emretmedi. Ancak İsa bizlere çocukların vaftiz edilmesini emretmiştir. Mesih İsa vaftiz emrini verirken '*bütün ulusları'* diyerek, çocukları da dahil etmiştir (Matta 28:19). Diğer yandan Yeni Ahit ev halkı vaftizlerini öne çıkarır. Bu şekilde çocukları dahil edilmiş olurlar. İncil bizlere havarilerin, çocukları Mesih İsa'ya adadığını söylemez; aynı zamanda çocukların bu şekilde getirilmesini de söylemez. Günümüzün bazı kiliselerinde gördüğümüz adama seremonilerinin örneklerini İncil'de göremiyoruz.

İsa'nın çocukları vaftiz etmediği şeklindeki itiraza bakarsak, İsa yetişkinleri de vaftiz etmemiştir. Ancak İsa'nın havarileri çocukları vaftiz etmiştir. Petrus'un Pentekost vaazındaki vaftiz daveti "sizin için ve çocuklarınız için" şeklindedir. Bu vaazdan sonra havariler hem yetişkinleri hem de çocukları vaftiz etmiştir. Pavlus'un aileleri yani ev halkını vaftiz ettiğine dair İncil'deki kayıtlar, çocukların da vaftiz edildiğini göstermektedir.

Bazıları da "vaftiz olmamış çocuklar ölünce cehenneme mi gider" şeklinde bir soruyu tartışma konusu yaparlar. Tanrı'nın seçilmiş halkı olan İsrail çocukları, düşmanlara karşı bir savaşa gittiğinde ne oldu? Bu savaşlar Tanrı'nın mükemmel ve adil yargısının birer örneğidir. Bu savaşta

Tanrı çocuklar dahil, inançsız ulusları yok etti (Amalekliler, Babilliler, Nineveliler gibi).* Çıkış kitabında bütün Mısır halkının bütün ilk doğan çocuklarının öldüğü yazılıdır. Tanrı çocuklarıyla birlikte bütün Mısır halkını yargılamıştır. Tanrı'nın İsrail halkını ve çocuklarını öldürdüğü zamanlar da olmuştur; çünkü onlar sahte tanrılara tapmışlardır. Bu öykülerin her birinde çocukların Tanrı tarafından yargılandığını kayıt ediliştir. Son olarak Kutsal Kitap'ın son bölümünü hatırlayalım:

> Vahiy 20:12 Tahtın önünde duran küçük büyük, ölüleri gördüm. Sonra kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler kitaplarda yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı.
> 13 Deniz kendisinde olan ölüleri, ölüm ve ölüler diyarı da kendilerinde olan ölüleri teslim ettiler. Her biri yaptıklarına göre yargılandı.
> 15 Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı.

Büyüklerin ve küçüklerin cehenneme gönderildiğini okuyoruz. Onların hepsi yargılandılar.

Bütün bu gerçeklere karşın halen "sevgi dolu bir Tanrı nasıl çocukları cehenneme gönderebilir?" diye düşünen olursa, onlara "Tanrı'dan daha mı bilgesin? Tanrı'ya adil olmadığını mı söylüyorsun?" diye sormak gerekir. Gücü her şeye yeten Tanrı'yı yargılayabilir miyiz?

Tanrı inançsız aileleriyle birlikte çocuklarını da yargılamaya güçlü ve bilgedir. "Doğru gözükmüyor, Tanrı sevgi ise… çocuklar için adil gözükmüyor" şeklindeki duygular, hemen hemen herkesin duygularıdır.

Bir pastör, Tanrı'yı suçlayan sorular sormamamız gerektiğini yazmıştı. “Tanrı nasıl böyle yapabilir… Eğer Tanrı sevgi doluysa ve güçlüyse neden böyle… diye sormamalıyız” şeklinde yazmıştı. Bu konuda böyle düşünmesinin nedenini şöyle açıklamıştı: “Bu soruları sorduğumuzda, Tanrı'dan çok daha bilgili, daha sevgi dolu, daha akıllı olduğumuzu düşünüyoruz. Bana göre bu günahkâr bir gurur” demişti.*

Kutsal Kitap bizlere hem yetişkinlerin hem de çocukların cennete gittiğini ve aynı zamanda hem yetişkinlerin hem de çocukların cehenneme gittiği yazıyor. Bir başka Kutsal Kitap öğretmeni “Tanrı sınırsızdır, sınırlanamaz” diye yazmaktadır. Eğer Tanrı bir bebeği kendisinin olmak üzere bir şey yapmak isterse bunu her şekilde yapabilir. Bunu vaftizde yeni doğuş vererek yapabilir ya da bir başka şekilde yapabilir. Unutmayalım ki, Kutsal Ruh vaftizci Yahya’nın doğumundan önce de çalışmaktaydı (Luka 1:15, 44).”*

Yanlış sorularla konudan uzaklaşmak yerine, doğru soru şu olmalıdır: “Neden bir anne ve baba çocuğunu vaftiz etmek istemiyor?” İncil, vaftizin çocukta kurtaran imanı yarattığını söylüyor. Böylece çocuk Tanrı'nın lütfu ve koruması altında yaşamaya devam edecektir. Bütün çocuklar ruhsal olarak ölü ve günahla yozlaşmış olarak doğarlar. Kutsal Yazılar, vaftizi küçük çocuklar için kurtuluş yolu olarak sunar.

Ancak bu, Tanrı'nın vaftiz edilmemiş çocukları kurtarmayacağı anlamına gelmez. Fakat vaftizi çocuklarımızın yüreklerinde iman var eden yeniden doğuş için bir araç olarak kullanmamızı Tanrı emrettiyse, neden bunu kullanmayalım ki?

Tanrı'nın emrettiği bu şeyleri yüreklerinizde iyi düşünün: Tanrı vaftizi emretti, çocukların yüreklerinde çalışan bir lütuf aracı olarak Tanrı vaftizi emretti.

Hatırlanması Gerekenler:

Kutsal Kitap, çocukların doğdukları anda bile günahlı olduklarını söyler.

Günah konusunda çocuklar da Tanrı'ya karşı sorumludurlar. Bu yüzden çocuklar da (bebekler de) ölmektedirler.

Vaftizde çocuklar Tanrı'nın günahları bağışlamasını alırlar.

Kutsal Kitap bir ailenin bütün üyelerinin vaftiz olduğunu gösterir.

Tanrı bütün insanları yargılamakta adildir.

Tanrı bizlere çocuklarımızı vaftiz ile O'na getirmemizi emretmiştir.

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

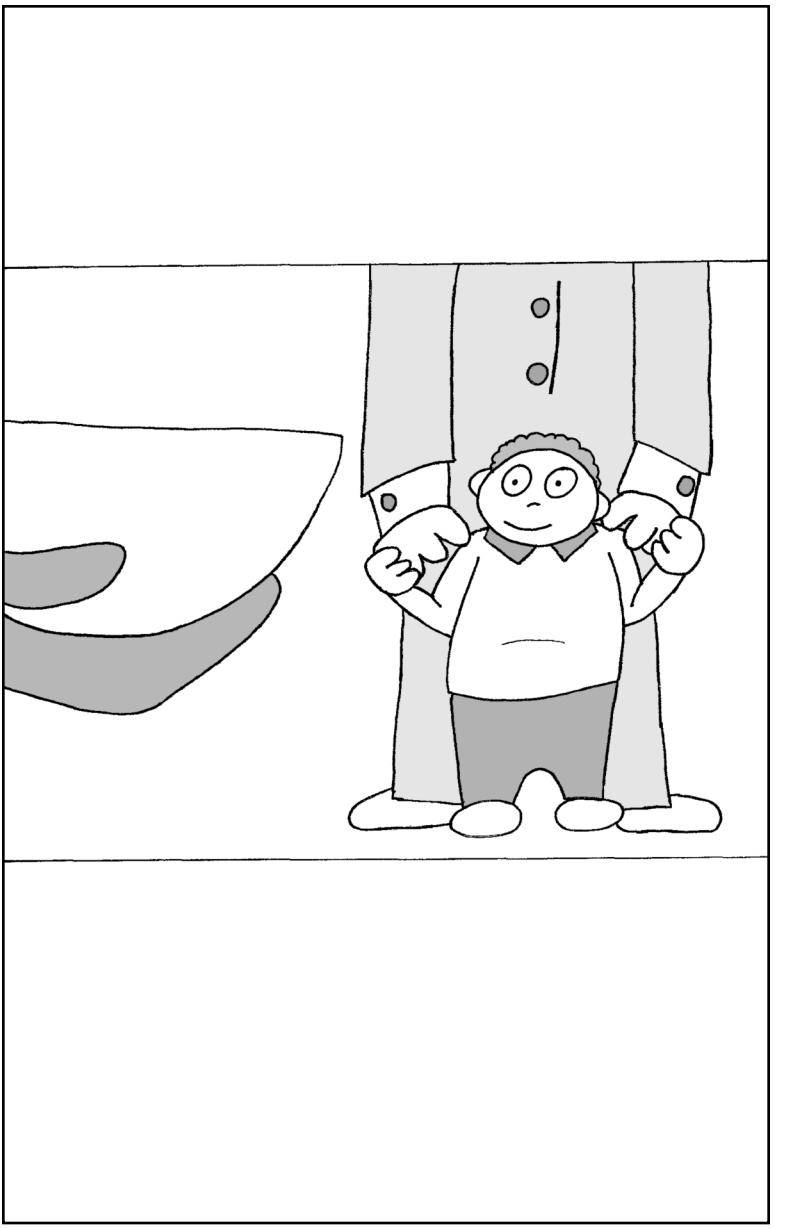
Bölüm – VI - 21:
Bebek vaftizine itirazlar

Bazen insanlar İncil'den bazı ayetlere bakarlar ve çocukların vaftizine gerek olmadığını söylerler.

Örneğin "Çünkü iman etmemiş koca karısı aracılığıyla, iman etmemiş kadın da imanlı kocası aracılığıyla kutsanır. Yoksa çocuklarınız murdar olurdu. Ama şimdi kutsaldırlar" diyen ayete bakarak (I.Korintliler 7:14), Hristiyan ailelerin çocukları Tanrı'nın gözünde "kutsaldır" diye söylerler. Bu yüzden de "Hristiyan ailelere ait olan çocukların, günahtan dolayı Tanrı'ya karşı sorumlu olmadıklarını" düşünürler.

Ayete yeniden bakalım: "İman etmemiş koca karısı aracılığıyla kutsanır, iman etmemiş kadın da imanlı kocası aracılığıyla kutsanır. Yoksa çocuklarınız pak ve temiz olmazlardı. Ama şimdi kutsaldırlar."

Doğru yorumlamak için bu ayetin bağlamına bakmak gerekiyor. Bu ayetin olduğu bölüme, ayetin öncesinde ve sonrasında ne dediğine bakmak gerekiyor. Pavlus burada eşlerden birinin Hristiyan olduğu, diğerinin başka bir inançtan (o dönemde putperest) ya da inançsız olduğu ailelerden bahsetmektedir. Pavlus böyle karışık ailelerde bereketlerin imanlı eş tarafından geldiğini söylüyor. Böyle bir ailede eşlerden biri ve çocuklar imanlı olmayabilirdi. Öyleyse bu ayetteki "kutsamak, kutsanmak" ne anlama geliyordu? Böyle karışık bir ailede Hristiyan olmayan bir kimsenin kutsanması, Hristiyan eşin evdekilere doğrulukla, bağlılıkla ve sevgiyle davranması anlamına gelmektedir.

Vaftiz günahtan, ölümden ve şeytanın gücünden kurtarır

Hristiyan bir eş böyledir (sevgi, saygı, itaat, bağlılık, sabır, özveri v.s. erdemler ile yaşar ve bunları evdekilerin yaşamlarına sunar). Böyle karışık bir evlilikte diğer taraf hak ettiğinden daha fazla bereketlenir. Ve bazen imanlı eşin en büyük umudu gerçekleşebilir: imanlı olmayan taraf tövbe edip Hristiyan bir kimseye dönüşüebilir.*

Pavlus burada inançsız eşin, imanlı bir eş ile birlikte yaşamakla kutsandığını söylemektedir. Fakat bu eş halen imanlı olmayan biridir.

Pavlus aynı şekilde çocuklar için de "kutsanmışlar" ifadesini kullanır. Yani Tanrı evdeki eşe ve çocuklara imanlı bir eş sebebiyle hak etmedikleri pek çok bereketleri getirmektedir; bu yolla onları kutsamaktadır (bereketlemektedir).

Ayetin çocukların kutsanması ya da bereketlenmesi konusundaki fikrine bakarken, şuna dikkat etmek gerekir: çocuklar (ya da Hristiyan olmayan eş) Hristiyan tarafta göre 'alt seviye' biri değildir ya da onlar diğerine göre 'kirli' değillerdir ya da onlar Tanrı'ya inanmadıkları için 'ikinci sınıf' kimseler değildirler. Çocuklar ailende Hristiyan olan tarafı görmekle ve duymakla bereketlenirler; ailenin imanlı üyesinin tanıklığının ne kadar harika olduğunu gerçeğini her gün yaşamakla bereketlenirler. Kutsal Kitap öğretmenlerinin öğrettiği gibi, imanlı aileler çocuklarını vaftiz ettirmek ve onları Hristiyan imanında büyütmek umuduyla yaşarlar.

Ayetin bahsettiği "çocukların kutsanması," Hristiyan bir ailede yaşamakla çocukların kurtulacağı anlamında değildir.

Ayete dikkatli bakarsanız, çocuklar için 'kutsal' ifadesi kullandığı zaman, Hristiyan olmayan eşin durumu ile çocukların halen durumunun aynı olduğunu düşündürmektedir. Kutsal kelimesinin anlamı, 'ayrı olmak' ya da 'ayrılmak' demektir. İmanlı olmayan birinin imanlı biri ile olan evliliği, inançsız tarafın dünyadaki kötülüklerden korunmasına yardım etmesi açısından daha bir özel yardım içerir. Yine de "kutsanmış" olmalarına rağmen bir eş halen inançsızdır; yani gerçeği inkar eden taraftadır (benzer şekilde bu karışık evlilikte çocukların durumu da öyle olabilir). "Kutsaldırlar" ifadesinin arkasında olan düşünce, inanan taraf ile birlikte yaşamakla ev halkının pek çok bereketler aldığıdır. Fakat her bir çocuğun halen Mesih'teki kurtaran imana ihtiyacı olduğu bir gerçektir. Bir çocukta imanı var eden ise Tanrı'nın vaftiz armağanıdır.

Eşlerden birinin Hristiyan olduğu karışık evliliklerde çocukların "kutsanmış" sayılması, onların kurtulmuş kimseler olduğu anlamına gelmiyor *ayet bunu söylemeye çalışmıyor.* Zaten Kutsal Kitap öğretmenleri de böyle öğretmiyor: Kutsal Kitap herkesin Mesih İsa'ya iman etmeye ihtiyacı olduğunu söylüyor.* Daha anlaşılır olması açısından Pavlus'un başka bir ayette söylediği şeye dikkat edin: "İsa'nın Rab olduğunu açıkça söyle; Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman et, kurtulacaksın" (Romalılar 10:9). Kutsal Kitap'ın öğrettiği iman açıklaması budur; "kutsanmış" eşlerin ya da çocukların Kutsal Kitap'a göre ihtiyacı olan şey de budur.

Kutsal Yazılar'ın Kutsal Yazılar'ı açıklamasına izin vermeliyiz. Yani Romalılar 10:9 ayetine göre herkesin kendi kişisel imanı olması gerektiğine göre, I.Korintliler 7:14 ayetindeki "kutsal" ifadesini bu ayetten bağımsız olarak düşünemeyiz. Çünkü ayetin "kutsanmış" şeklindeki

ifadesine göre "bir evlilikte bir kişi Hristiyan ise, bütün ev halkı cennete gider" diye öğretmediğimiz açıktır. Her kişi Tanrı önünde sorumludur. Aileden birisinin imanından dolayı, "iman etmeyen diğerleri kurtuluş için belirlenmiş" şeklinde de konuşmuyoruz. Her kişi Mesih'e güvenip iman etmelidir.

Şunu iyi hatırlamalıyız: Kutsal Kitap günahtan dolayı olan sorumluluğumuzun, yaşamın ilerleyen zamanlarında başladığını öğretmiyor; aksine; günah hakkında Tanrı'ya karşı olan sorumluluğumuzun doğuşumuzdan itibaren başladığını öğretmektedir.

Bazıları çocukların vaftizine itiraz için Matta 28:19 ayetini öne sürer: "bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin."

Ayete literal olarak bakınca, önce öğrenci edinmek ve sonra vaftiz yapmak gerekiyor. Bu yüzden bazı kimseler "vaftiz etmeden önce bir kişinin öğretebileceğimiz kadar yetişkin olması gerekir" şeklinde itiraz edebilir. Bizler "vaftiz yapmadan önce o bireyin ders yapıp öğretilebilme yaşına gelmesini beklemeyiz" diyebilirler. "Bir kişi önce iman etmeli, Mesih İsa'nin öğrencisi olmalı; sonra vaftiz olmalı" diyebilirler.

Matta 28:19-20 ayetleri önce öğrenci yetiştirin, sonra vaftiz edersiniz demiyor mu?

"19 Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin; 20 size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin…"

Bu ayetlere bakarken, tercümeye değil de orijinal metne bakmak çok önemlidir. Öğrencileri yetiştirmemiz emredilmektedir. Yapmamız gereken görev öğrenciler yetiştirmektir. Ayet "öğrencilerim olarak yetiştirin" dedikten sonra, öğrencileri nasıl yetiştireceğimizi söylemektedir: "öğretişle ve vaftizle öğrenci yetiştirin" demek istemektedir. Bunlar atılması gereken adımlardır. Vaftiz ederek ve onlara öğreterek öğrenci yetiştirin demek istemektedir. Kutsal Kitap şunu gösteriyor ki, yetişkinlere öncelikle öğretmelisiniz ve sonra onları vaftiz etmelisiniz. Ulusları nasıl öğrenci edineceğinizin yolu böyledir.

Anahtar nokta şudur: "imanlı öğrenciler yetiştirmek; çocukları vaftiz ederek ve yetişkinlere öğreterek…"

Bu düzen İncil boyunca görülmektedir. Yetişkinlere öğretilmekte ve sonra bütün ev halkı vaftiz edilmektedir. Pentekost gününde Petrus'un ve havarilerin eylemlerinde de bunu görmekteyiz. Bütün bu örneklerde yetişkinlere önce öğretilmiş, sonra çocuklarla birlikte vaftiz edilmişlerdir. Böylece bu kişiler öğretildikleri gibi büyüyecek ve öğretildiklerine göre yapabileceklerdir.

Çocukların vaftiz olup kurtarıldıklarını söylemek, ne anlama geliyor? Vaftiz olan çocuklara daha sonra öğretiş verilecek mi? Bir çocuğun vaftiz edilmesi ne olursa olsun onu korur mu? "

Bir çocuğu vaftiz etmek, onun kurtulacağı ve cennete gideceği anlamına mı geliyor – çocuk kurtuluşunu hiç kaybetmez mi?

Kutsal Ruh'un vaftiz aracılığı ile çocukta yarattığı inanç, bilinçsiz bir inançtır. Çocuk bunun farkında değildir. Bir

bebek Tanrı'nın kurtuluş planını anlamıyordur. Küçük bir çocuk İsa'nın günah için olan kurbanını anlayamaz. Buna rağmen vaftizin kurtuluş verdiğini verdiğini biliyoruz. Vaftiz affedilmeyi veriyor. Tanrı'nın, Elçilerin İşleri 22:16 ayetinde dediği gibi, "vaftiz ol ve günahlarından arın."

Çocuk büyüdükçe Tanrı çocuktaki imanın bilinçli bir imana dönüşmesini ister. Kutsal Yazılar'ın öğrettiği üzere çocukların imanla yetiştirilmesi, imanı edinmesine çalışarak yetiştirilmesi gerekmektedir (Efesliler 6:4 … çocuklarınızı Rab'bin terbiye ve öğüdüyle büyütün). Çocuk büyüdükçe Tanrı çocuktaki imanın bilinçli bir imana dönüşmesini ister. Çocuk büyüdükçe, düşünme ve öğrenme yoluyla çok şeyleri fark edebilir, ancak yine de vaftiz imanı çocukta büyümeyebilir.

Bir çocuk kendisini Rab'bin yollarında yetiştirecek ve buna göre öğretecek yetişin kimselere ihtiyaç duyar. Vaftizin bereketlerini görebilmeleri için çocukların yardıma ihtiyacı vardır. Vaftizle başlayan iman bilinçli bir imana dönüşmelidir.*

Vaftizin yarattığı bilinçsiz iman, çocuk birşeyleri anlamaya başladıkça bilinçli bir imana dönüşmelidir. Çocuk büyüdükçe Mesih'in Müjdesi'ni ve Tanrı'nın kurtuluş planını öğrenmelidir.

İncil kurtuluşu kabul eden bir imanı olduğu halde daha sonra kurtuluşu kaybeden kimseler olduğunu söylüyor. İsa bu üzücü kimseler hakkında "…işittikleri sözü sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre inanan kişilerdir. Böyleleri denendikleri zaman imandan dönerler" diye konuşmuştur (Luka 8:13). Pavlus da "imanları mahvolmuş" iki kişi hakkında konuşurken onların durumunu "batmış gemi gibi" tanımlar: "İmana ve

temiz vicdana sarıl. Bazıları temiz vicdanı bir yana iterek iman konusunda battılar (I.Timoteyus 1:19-20).

Yani çocuklar büyüdükçe onlara İsa Mesih ve İncil hakkında öğretilmedir. Çünkü onlarda vaftiz ile Kutsal Ruh'un başlattığı imanın kaybolmasını istemeyiz. Bebeğin imanı yaşayan bir imana dönüşmelidir.

Vaftiz armağanını anlamakta büyümemizi sağlayan Tanrı'ya şükürler olsun…

Hatırlanması Gerekenler:

Vaftiz olmamış çocuklar Hristiyan bir evde yaşamakla pek çok bereket alırlar.

Karışık evliliklerde eşlerden birinin imanı, ev halkını karışık pek çok şeyden korur. Fakat eşlerden birinin [Hristiyan] imanı, inançsız olan diğerlerine kurtuluş garantisi olmaz.

İsa çocukları vaftiz ederek ve yetişkinlere öğreterek ulusları öğrenciler olarak yetiştirmemizi istemiştir.

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – VI - 22:
Bebek vaftizine itirazlar

Elçilerin İşleri 2:38 ayetinin "Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun" kısmına bakan kimseler, bir kişinin vaftiz olmadan önce tövbe etmesi gerektiğini fakat çocukların nasıl tövbe edeceklerini bilmediğini, çünkü çocukların tövbenin ne olduğunu anlamadığını söylerler. Bu yüzden çocukların vaftiz edilmemesi gerektiğini düşünürler.

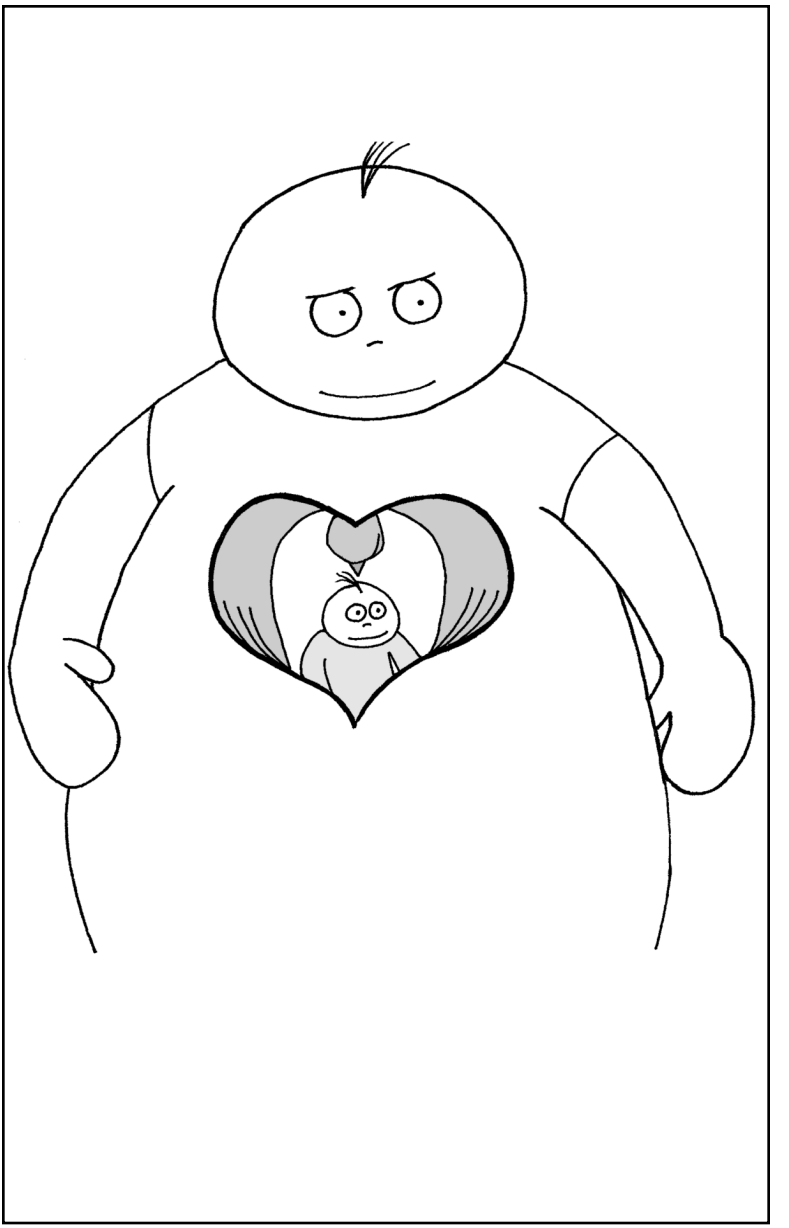
Vaftiz edilmeden önce tövbe edebilmek...

Kutsal Ruh'un işi olmadan hiç kimse iman edemez ya da tövbe edemez. Vaftiz olmuş çocuğun yüreğinde tövbeyi ve imanı var eden Kutsal Ruh'tur.

Vaftiz, Tanrı'nın bize yaptığı bir şeydir. Kutsal Ruh bebekte tövbe için çalışır. Bu bilinçsiz bir tövbedir. Bebekteki bu yeni iman onu Müjde'deki sonsuz yaşam ve günahların affı vaadinde tutar; bebek bunların farkında olmasa vaat ve bereketler bebeği tutar. Gerçek tövbe ve kurtaran iman vaftizde Tanrı'dan çocuklara verilen bir armağandır.

Bazı kimseler bebeklerin vaftizinin Roma Katolik ritüeli olduğunu, biraz garip bir antik uygulama olduğunu söyleyerek karşı çıkar.

Luther 'vaftizin, Tanrı'nın emriyle ve Tanrı'nın Sözü'yle birleştirilmiş olarak suyun kullanılması' olduğunu söylemiştir. Vaftiz bizi Tanrı'nın sevgisinin Müjdesi'ne

Vaftiz aracılığı ile Kutsal Ruh bebeğin yüreğinde yaşamaya başlar

getirir. Vaftizdeki Müjde, Tanrı'nın affeden sevgisindeki imanı veren yollardan biridir. Bizler sadece diğer bir kilise bebekleri vaftiz ediyor diye aynısı yapmaya çalışmıyoruz. Havarilerin sözleri ve işleri, bebeklerin vaftizini öğrettiği için bu uygulama vardır.*

Bebeklerin vaftizi, bugün bildiğimiz Katolik kilisesinden önce olan bir uygulamadır.

Kutsal Kitap ne diyorsa onu yapmalıyız. Kutsal Kitap bize neye inanacağımızı ve başkalarına söyleyeceğimizi öğretir. Böylece İncil'i takip ederiz. Petrus Pentekost gününde konuştuğu kalabalığa, vaftizdeki Kutsal Ruh vaadi için "sizler için ve çocuklarınız içindir" demiştir. İncil, çocukların vaftiz edilmesini öğrettiği için bunu yaparız.

Bebek vaftizine genelde itirazların bakış açısında "bir bebek nasıl iman eder?" düşüncesi vardır.

Gerçekte hiç birimiz bir bebeğin nasıl Mesih'teki kurtaran imanı olduğunu anlayamayız. Hepimiz bunun mantıklı bir şekilde açıklanamadığının farkındayız. Ancak ne zamandan beri Tanrı'nın Sözleri'nin gerçek olması için mantıklı olması gerekiyor ki? Tanrı, günahta doğan çocukları kurtarmak için iman armağanını sağlar, bunu vaftiz armağanı aracılığı ile yapar. Bunu tam olarak anlayamayız. Tanrı'nın Sözleri'ni sadece kabul etmeliyiz. Tanrı "Mesih'e vaftiz olunanlarınızın hepsi Mesih'i giyindiniz" diyor (Galatyalılar 3:27).

Bazen insanlar "bir kişi Mesih'in mesajını" anlamalı diyerek bebeklerin vaftizini reddediyorlar. Vaftiz olmadan önce bir kişi "Mesih'i kabul etmeli" diye düşünüyorlar. Diğer yandan insanlar "küçük çocuklar günahlarından

dolayı sorumlu tutulamaz" diye düşünüyorlar. Fakat Kutsal Kitap bize bunun tersini öğretiyor. Kutsal Kitap çocukların günahlardan dolayı suçlu olduğunu öğretmektedir. Kutsal Kitap vaftiz aracılığı ile, Kurtarıcımız Mesih'teki imanda bir çocuğun kurtaran imanı olabileceğini söylemektedir. Tanrı çocuğun anlayabilecek olgunluğa gelmesinden önce, çocuğun yüreğine Mesih'in mesajını ve Tanrı'nın kurtuluş planını koyabilir. Bu size halen anlamsız geliyorsa, küçük çocukların Mesih'e iman edebileceğini söyleyen Tanrı'nın Sözü'nü hatırlayın (Markos 9:42):

> Matta 18:6 Markos "Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması kendisi için daha iyi olur.

Mesih İsa bir gün öğrencilerine çocuklar hakkında konuşurken "Bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşüren olursa" diye konuştu. Kim bana iman eden bu küçüklerden birini… Bu küçük çocuklar İsa'nın onları nasıl kurtardığını anlamayabilirdi. Fakat halen inanıp kurtulabilirlerdi.

Matta 18:6 ayetine rağmen çocukların iman etmesi bazı yetişkinler için mantıklı gibi gelmiyor; bu, tama olarak açıklanamaz. Fakat İsa'nın sözleri basit ve açık bir şekilde önümüzde durmaktadır. Mesih İsa yalan söylemez. Küçük çocuklar İsa'ya inanabilir ve bu sadece Tanrı'dan bir mucizedir!

Tanrı'nın bizlere çocuklar aracılığı ile öğrettiği harika gerçek böyledir. Bir bebekte kurtaran imanı yaratmak, Tanrı'nın mucizesidir. Bu, bir yaşam var etmek kadar mucizedir. Yaşayan bir bedende bir bebek doğar. Fakat can

ruh Tanrı'ya karşı ölüdür. Vaftizde Kutsal Ruh'un gücü ile Tanrı bebeğin canına yeni yaşam verir.

İsa Tanrı'nın Krallığı'nın iman edenler için olduğunu söylemiştir.* Mesih kendisine getirilen çocuklar için konuşurken, küçük çocuklardan imanlı kimseler olarak bahsetmiştir. Benzer şekilde vaftizde sunulan Tanrı'nın bağışlamasının İyi Haber'i kayıp bir çocuğu inanan birine dönüştürebilir!

Harika vaftiz armağanı için Tanrı'ya şükürler olsun!

Hatırlanması Gerekenler:

Vaftizde Tanrı bir bebeğe günahtan tövbe ve Mesih'e iman verebilir. İman etmenin ve tövbe etmenin farkında olmayan bir çocukta Tanrı gizemli bir şekilde işleyebilir.

Vaftizli çocuklar büyürken onlara Mesih hakkında öğretmeliyiz, böylece onların bilinçsiz imanı bilinçli bir iman olacaktır.

Vaftiz sadece bir kilise ritüeli değildir. Tanrı tarafından emredilen kutsal bir eylemdir.

Bizler küçük çocukların nasıl iman ettiğini anlamıyoruz; fakat Tanrı vaftizde onlara iman veriyorsa, bu, bir mucizedir.

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bölüm – VI - 23:
Bebek vaftizine itirazlar

Vaftizde Tanrı'nın sevgisinin çocukta kurtaran imanı yarattığını gördük. Ve vaftizde çocuk şeytanın krallığından Tanrı'nın krallığına geçer.

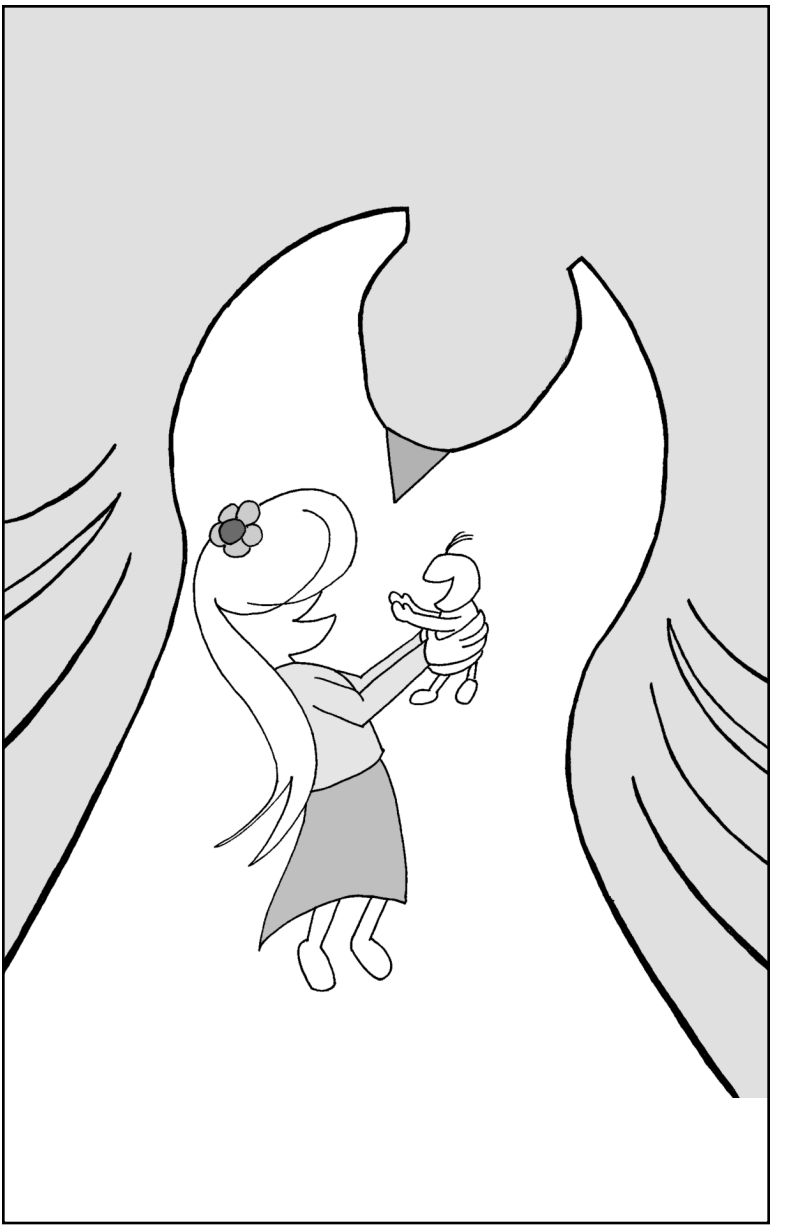
Kutsal Kitap'a dair pek çok bölümde Tanrı bizlere çocukların vaftizine dair resimler vermektedir. Bunları çalıştıkça, vaftiz armağanı için sevineceğiz. Bu ayetleri ya da bölümleri çalışmak bizlere sevinç ve teselli verecektir.

> Galatyalılar 3:26 Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğiniz için hepiniz Tanrı'nın oğullarısınız. 27 Vaftizde Mesih'le birleşenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi.

Ayet basitçe "Mesih'e iman ettiğiniz için hepiniz Tanrı'nın çocuklarısınız" demektedir. Bir kişinin Mesih'e iman etmesini başlatan şey nedir? Vaftiz bıu yollardan biridir. Vaftizde Müjde yürekte iman yaratır. "Vaftizde Mesih'le birleşenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi."*

Vaftizde çocuğunuz özel bir kaftan giyer. Tanrı, çocuğu Mesih'in mükemmel itaatinin kaftanı ile giydirir. Tanrı çocuğun günahlarını bağışlar. Çocuk Tanrı'nın kollarında kabul edilir.

Bir pastör düzenli olarak bir yetimhaneyi ziyaret eder, Mesih'in Müjdesi'nden çocuklara anlatırdı. Bu yetimler pastörü iyi tanırdı, o her ziyarete geldiğinde çocuklar çok sevinirdi. Kapıdan içeri girer girmez çocuklar onun etrafını

Tanrı'nın vaftiz armağanı sebebiyle bebeğimin kurtulduğunu biliyorum

kuşatır, ellerini tutmaya, tutacak bir yer bulamayanlar da pastörün kollarından tutmaya çalışırdı. Sanki kimse onu dışarıda bırakmaz istemezcesine etrafını sarıp ondan bir parçayı tutmaya çalışırlardı. Kendilerini seven bir yetişkine dokunmak onları mutlu ederdi. Düzinelerce yetim çocuğa bakmak için aşırı çalışan müdür ve karısının çocuklarla bireysel vakit geçirebilecek bir vakti yoktu. Bu pastör ise başka bir büyük kimse olarak çocukların vakit geçirmeyi ve dokunmayı sevdiği diğer biriydi.

Şimdi şunu hayal edin: bu pastör oradaki çocuklardan birini, orada hiç arkadaşı olmayan birini kucağına alsaydı, ona sarılmış olarak "sana iyi bir haberim var, seni evlat edineceğim, evime götüreceğim, sana her gün ben bakacağım ve daima seni seveceğim, hiç yalnız kalmayacaksın" deseydi ne olurdu; çocuk ne hissederdi?

Çocuk çok sevinecekti, çok mutlu olacaktı, bu durum onun için inanılamayacak gibi heyecanlı bir şey olacaktı.

Bir çocuğa vaftizde olan şey nedir? Tanrı ona iyi haberi getirir. Tanrı ölü olan, kayıp ve muhtaç olan çocuğa ulaşır. Tanrı bu çocuğa yeni yaşam verir, çocuğu evlat edinir. Tanrı bu çocuğun kendi güçlü sonsuz olan korumasında yaşamasını ister. Sizi Tanrı'nın çocuğu yapan Kutsal Ruh'u alırsınız, Tanrı Mesih'teki imanı size verir ve Tanrı sizde yaşar. Bu ruhla da "Abba, Baba" diye Tanrı'ya seslenirsiniz (Romalılar 8:15). Kutsal Ruh'un gücü çocuğu değiştirir; artık Tanrı'dan korkması gerekmez çünkü Tanrı onun göksel babası olmuştur. Tanrı onu çocuğu olarak sever.

Evreni yöneten Tanrı, bütün iman edenleri, bütün vaftiz olanlar dahil, kendi çocuğu olarak kabul ediyor. Vaftiziniz aynı zamanda evlat edinilmiş olmanızdır. Gücü her şeye yeten Tanrı, sevgisini ve dikkatini vaftiz olan çocuğa

yönlendirir. Tanrı bu çocuğu ailesinden daha fazla bir sevgiyle sever. Tanrı çocuğun üzerine kendi işaretini koyar.

Tsefanya 3:17 şöyle diyor:

> Tanrın RAB, o güçlü Kurtarıcı seninle.
> Alabildiğine sevinecek senin için,
> Sevgisiyle seni yenileyecek, ezgilerle coşacak.

Açıktır ki, Tanrı her çocuğu ile korumak istiyor; Tanrı her çocuğu ile büyüyen, derin ve diri bir ilişki istiyor, bunu tüm zamanlar boyunca her bir çocuğu ile yapmak istiyor. Romalılar 8:15 ayetini hatırlayın: Kutsal Ruh'un gücü aracılığı ile Tanrı'ya "Abba, Baba" diyebiliyoruz. Kutsal Ruh bizlere her şeye güçlü olan Tanrı'ya daima gidebileceğimizi söylüyor. Bir çocuğun sevgi dolu babasına güvendiği gibi, bizler de Tanrı'ya güvenmeliyiz. Kutsal Ruh bize eşlik edecek, sorularımızı Göksel Babamız olan Tanrı'ya getirebilmemize yardım edecektir.

Tanrı çocuğun yüreğinde kurtaran imanı yarattığı zaman, çocuk vaftiz yoluyla Tanrı'nın ev halkının üyesi olur. Özetle, Tanrı vaftizde çocuğu evlat edinir, ona kendi sevgili çocuğu olarak ilgi gösterir. Çocuğun "Baba" diye kendisini çağırabilesine yardım eder. Tanrı, O'na iman eden herkese Baba olarak yaklaşır. Bunları hayalimizde canlandırabilmek gerçekten harikadır.

Tanrı sizi evlat edinir ve siz Tanrı'nın çocuğu olursunuz. Bu yüzden Pavlus "Tanrı'nın çocuğu olduğunuz için Tanrı sizi mirasçı yaptı" diye yazmaktadır (Galatyalılar 4:7).

Tanrı'nın size vereceği mirası hayal bile edemezsiniz. Bu miras göklerde bizler için saklıdır.[8]

"Mirasçı" diye anılmamız, göksel evimizin bizim için hazır olduğunu, bizi beklediğini ima etmektedir. Vaftizde Kutsal Ruh çocuğun yüreğinde kurtaran imanı var ettiği zaman, o da sonsuz yaşamı miras alır.

Eğer vaftiz edilmiş olan çocuğunuz bir hastalıktan ya da bir kazadan dolayı ölseydi, bu kederli zamanda teselliniz ne olurdu, size ne umut olurdu? Vaftiz. Tanrı, Sözü'nde vaat ettiği üzere, vaftiz edilmiş olan çocuğunuzun canı doğrudan cennete giderdi. "İman edip vaftiz olan kurtulacaktır" diyen Mesih'in vaadine göre böyle olacaktı (Markos 16:16).

Şeytan çocuğunuzu sizden çalamaz. Çocuk Tanrı'nın özel ilgisi ve koruması altında yaşayacaktır. Fakat şunu unutmayın, çocuk büyüdükçe, vaftizde ona verilen bilinçsiz imanın değişmesi, çocukla birlikte büyüyüp bilinçli bir imana doğru dönüşmesi gerekir. Ayetin ne dediğini hatırlayın: "Onları (çocukları) Rab'bin terbiye ve öğüdüyle büyütün" (Efesliler 6:4).

Çocuğunuz büyüdükçe Tanrı'nın ev halkı içinde bir yeri olacaktır. Hepimiz devam etmekte olan bir savaşın içindeyiz. Tanrı'ya olan imanımız sürekli saldırı altındadır. Düşmanımız olan şeytan ve onun cinlerinin saldırısı ve ayartıları hiç durmayacaktır. Çocuk ise Tanrı'nın Krallığı'nda bir prens ya da prenses olarak büyürken, onların Tanrı Sözü ve dua ile kalmaya ihtiyacı vardır. Bu yüzden Tanrı'nın kilisesi olarak çocukların Tanrı'nın

[8] 1.Petrus 1:3-4 Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras sizin için göklerde saklıdır.

yardımı ve teşviki ile imanda büyümesi için, onların Mesih öğrencisi olarak devam etmesi yapacak işlerimiz vardır.

Çocuğunuzun vaftizde Mesih'in doğruluğunu giyindiğini, Tanrı'nın onu evlat edindiğini, sonsuz yaşamın çocuğa miras olarak verildiğini düşünün. Bir gün bu dünyasal yolculuğumuz son bulacaktır. Mesih bizleri prensler ve prensesler olarak cennetine alacaktır. Mesih bir gün bütün bunları gerçekleştirmek üzere tekrar gelecektir.

Bütün bunları çocuklara vaat eden, onların harika olan Babası Tanrı'dır. Tanrı günahtan, ölümden ve şeytanın gücünden özgürlük verecektir. Rabbimiz ve Kurtarıcımız Mesih'in İsa'nın gücü vaftizde bunları yapmak için çalışacaktır.

Hatırlanması Gerekenler:

Vaftizde çocuk Tanrı'nın bağışlanmasını kuşanır. Mesih'in mükemmel yaşamını giyinir.
Vaftizde çocuk Tanrı'nın ev halkının bir üyesi olur. Tanrı onu evlat edinir.
Vaftizde çocuk Tanrı'nın göklerdeki sonsuz yaşamının mirasçısı olur.
Tanrı'daki imanımız şeytanın saldırısı altındadır. Bu yüzden vaftiz edilmiş çocuklar Tanrı Sözü'nü okuyarak ve dua aracılığı ile büyümelidir.

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Gözden Geçirme: Bölüm – V

Kutsal Yazılar vaftiz hakkındaki tüm sorulara ve itirazlara cevap vermektedir. Tanrı bizlere çocukların ve yetişkinlerin vaftizinde bağışladığı pekçok bereketlerle sevinelim diye öncülük etmektedir. Ve şeytanın bu bereketlerden düşmemiz için yapacağı sürekli saldırılara karşı Tanrı'nın yardımı ile savaşacağız.

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Özet
Bibliyografi

Canavarın Midesinden Kurtulmak

Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

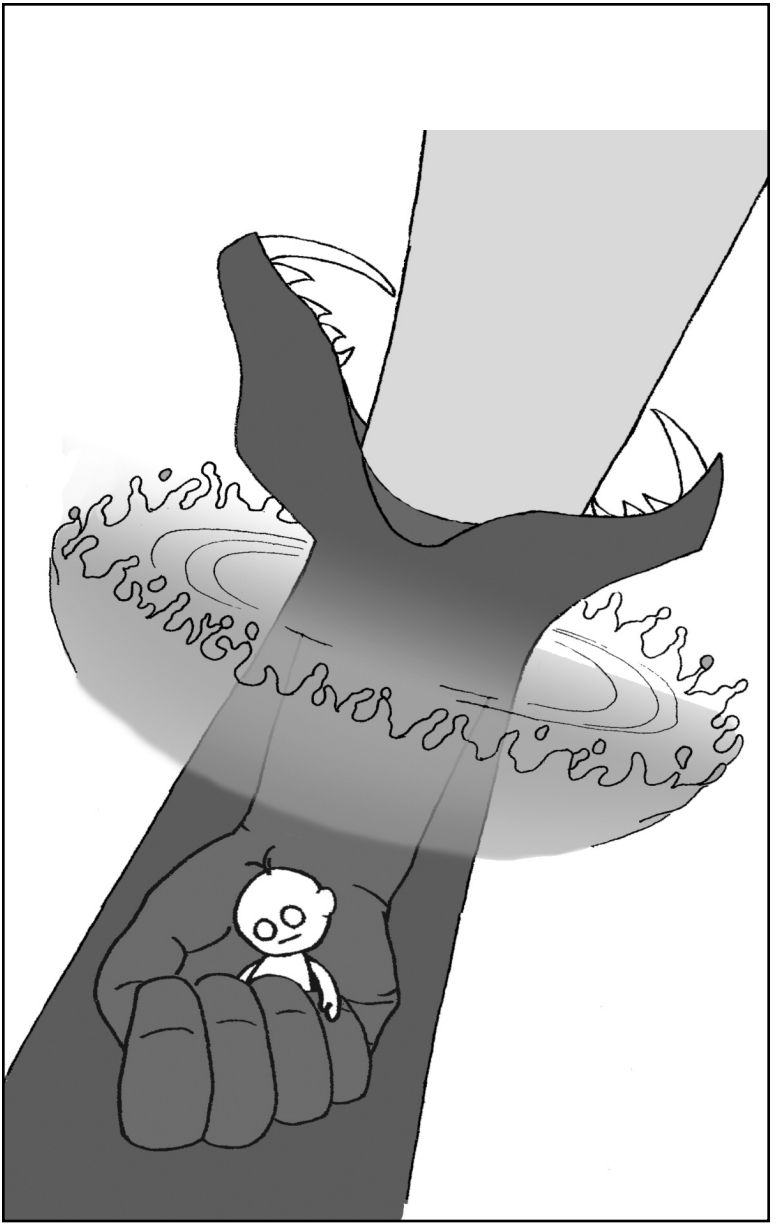
Özet:

Çocuklar günahlı bir dünyaya geldikleri için bir Kurtarıcı'ya ihtiyaçları vardır. Ve her doğan çocuk günahlıdır, günahla birlikte dünyaya gelir. Günah, ailemizden (Adem ve Havva'dan) bize geçen ve onların dünyamıza bıraktıkları bir parçamızdır. Tanrı ailelere çocuklarını şeytanın krallığından alıp Tanrı'nın krallığına onları getireceğini vaat ediyor. Kutsal Ruh, vaftiz sırasında çocuğa Mesih imanını vermek için Tanrı'nın Sözü'nü kullanacaktır. Bu nedenle, vaftiz edilen bir çocuk İsa'nın çarmıhta kazandığı kurtuluş ve günahların affı armağanını alır. Şeytan vaftiz edilmiş can üzerinde hak iddia edemez. Çünkü bebeğin bütün günahlarını Mesih İsa ödemiştir.

Tanrı'nın vaftiz armağanını kim kullanmak istemez ki? Vaftiz bir lütuf aracıdır ve kurtuluş haberini getirir. Çocuklar dahil hepimizi kurtarır. Hristiyan aileler bir bebeği günahtan temizleyen ve ona Mesih'in doğruluğunu giydiren Tanrı'nın bu davetinden nasıl uzakta kalabilirler ki? Vaftiz, şeytanın çocuk üzerindeki iddiasını kaldıran Tanrı'nın güçlü bir eylemidir.

Mesih "insandan insan doğar fakat Kutsal Ruh'tan ruhsal doğum gelir" demiştir (Yuhanna 3:6 Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur). Yeniden doğmalıyız.

Sevgili anne ve babalar, Tanrı sizi harika bir çocuk armağanı ile bereketledi. Çocuklarınızı Kutsal Ruh'un gücünden uzakta tutmayın. Sadece Kutsal Ruh sevgili bebeğinizin kalbinde iman yaratabilir! Çocuğunuzu vaftize

Canavarın midesinden kurtuluş

getirin. Mesih İsa'nın mükemmel yaşamının, ölümünün ve dirilişinin bereketlerini çocuğunuza getirin. Böylelikle vaftiz gününde çocuğunuzu canavarın midesinden Tanrı'nın kurtardığından emin olabilirsiniz. Çocuğunuz Tanrı'ya aittir.

Canavarın Midesinden Kurtulmak
Kutsal Kitap'ın çocuklara vaftiz çağrısı hakkında kişisel çalışma notları

Bibliyografi

Lesson 3: Born with a sinful nature
* An Explanation to Dr. Martin Luther's Small Catechism. Mankato, Minnesota: Evangelical Lutheran Synod, 2001, p. 84.

Lesson 11: Baptism as the circumcision Christ provides
* Franzmann: Werner H. Franzmann, Bible History Commentary – Old Testament. Milwaukee: WELS Board for Parish Education, 1980, p. 116.
* Genesis 17: 9-14, Leviticus 12:3.

Lesson 16: The testimony of Ireneaus
* Irenaeus, Against Heresies II:4, the Ante-Nicene Fathers, Vol. 1, p. 391.
* Schmeling: Gaylin R. Schmeling, The People's Bible Teaching – Baptism: My Adoption into God's Family. Milwaukee: Northwestern Publishing House, 1999, p. 128.

Lesson 17: The testimony of Hippolytus
* Jeremias: Joachim Jeremias, Infant Baptism in the First Four Centuries. Eugene, Oregon: Wipf & Stock Publishers, 1960, p. 75, quoting Hippolytus (21.3f.).
* Jeremias, p. 75.

Lesson 18: The testimony of Origen
* Origen, commentary on Romans 5:9, EH 249.
* Jeremias, p. 65.
* Jeremias, p. 70.

Lesson 19: Grandma speaks from the graveyard
* Jeremias, p. 41.
* Jeremias, p. 41-42.
* Jeremias, p. 42.
* Jeremias, p. 78-80.

Lesson 20: Common objections to infant baptism, Part 1

* Schmeling, p. 75
* Dass: A. Andrew Dass, Baptized Into God's Family – The Doctrine of Infant Baptism for Today. Milwaukee: Northwestern Publishing House, 1991, p. 37. Quoting Hoffman, The Baptism and Faith of Children, A Living Legacy. Eds Kurt E. Marquart, John R. Stephenson, and Bjarne. W. Teigen, Fort Wayne: Concordia Theological Seminary Press, 1985, p. 85.
* Amalekites: 1 Samuel 15:3, Babylonians: Isaiah 13:16, Ninevites: Nahum 3:10, Judah: Jeremiah 18:21, Israel: Hosea 2:4.
* Pastor Norb Meier, personal communication, January 15, 2011.
* Kelm: Paul E. Kelm, I Would Like To Know. Milwaukee: Northwestern Publishing House, 1991, p. 7.
* Schmeling, p. 76.

Lesson 21: Common objections to infant baptism, Part 2

* Toppe, Carleton A. Toppe, The People's Bible—1 Corinthians, Milwaukee: Northwestern Publishing House, 1987, page 67.
* 2 Corinthians 5:10, Galatians 3:26-27, Ephesians 2:8
* Pastor Anthony Schultz, personal communication, February 2011.
* Pastor Anthony Schultz, personal communication, February 2011.
* Dass, p. 43.

Lesson 22: Common objections to infant baptism, Part 3

* Pastor Anthony Schultz, personal communication, February 2011.
* Mark 10:14, Luke 8:13.

Lesson 23: What baptism means to you and your child

* Panning: Armin J. Panning, Bible Teachings Series, Level 2, Freedom in Christ. Appleton, Wisconsin: Multi-Language Publications, 2013, p. 52.

Multi-Language Productions

Bringing the Word to the World

Rescued from the Belly of the Beast-Turkish
Bible Teachings Series - Level 2
Copyright ©2017 WELS-BWM
MLP Catalog Number: 385424